

A L U M N I

BizLetter

A L M A M A T E R

TAC Mezun App

TAC Mezun App

www.bizletter.org

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

YIL 2025
SAYI: 3

TAC
VE SEV
OKUL
AÇILIŞI

“Mert Doğan ve ailesi bursu”

“Headmaster Dr. Mary O'Bryon'dan mesaj var”

BizLetter Introduction/Background

TAC '90 Gül Kaynak ile keyifli ve sağlık dolu bir röportaj...”

“Kıbrıs'ta ilk Son Cuma”

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

f /bombalaki

X /tarsusamerikan

ig /tacalumni

in /bombalaki

TAC Mezun App

TAC Mezun App

TAC Sosyal Medyada
Her Zaman Birlikte

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat bağışları Dernek faaliyetlerini yürütebilmemiz için gereken en önemli güç kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidatlardır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN 6

Bedia Lütfiye Gücüm TAC '94
BAŞKANDAN 8

DERNEK'TEN
HABERLER 10

HEADMASTER 16

MUTLU
HABERLER 26

BULUŞMALAR 32

MEZUNLARDAN 42

ŞUBELERDEN 68

SON CUMALAR 72

KAMPÜSTEN 78

TAC SPOR 90

TAC MEMORIES 96

KAYBETTİKLERİMİZİN 98

KAYBETTİKLERİMİZİN
ARDINDAN 102

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Bedia Lütfiye Gücüm TAC '94

Başkan Yardımcısı

Ethem Kuzucu '90

Sayman

Mehmet Yarkin Yılmaz '15

Genel Sekreter

Barış Yıldırım '13

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89
Defne Ongun Müminoglu '89
Betül Öcal
Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör
recepungor2@gmail.com

Dernek İletişim

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği
tarafından 4 ayda bir yayımlanır.*

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

BİZ

Sevgili Mezunlarımız,

Bizletter'in her sayısı hazırlanmaya başlandığında, önce boş bir taslağa bakar buluruz kendimizi. Bizletter gönüllüleri başta Nuran Baykal kardeşimiz olmak üzere, taslağa standart, hemen her sayıda olan bölüm başlıklarını ekleriz birlikte. Sonra haber, yazı, görseller, mezun katkıları gelmeye başlar. Bilindiği üzere Bizletter mezun için, mezunlar tarafından oluşturulan bir dergidir. Her sayıda bu özelliğini yaşarız. Sonra tasarım aşamasına geçilir ve artık fahri bir TAC'li olan Recep Güngör Bey yönetiminde dergi son halini alır ve size

ulaşacak hale gelir.

Okulumuzun efsanevi duvar gazetesi "BİZ", aynı zamanda dergimizin adında da gururla taşıdığımız bir kelime. Ne kadar güçlü ve bu camiaya yakışan bir ifade, BİZ. Tabii bu gücü her daim yaşamak gerek, yansıtmak da gerek. Toplumumuzda giderek çözülen bazı değerlerin, örneğin dayanışmanın, örneğin bir diğerini önemsemenin, örneğin bencil olmamanın, hep "ben" dememenin bir zorunluluk olduğunu düşünürüm. TAC-TALAS camiası, "BİZ" olarak davranma konusunda, toplumumuzun pek çok

kesitinden daha öndedir. "Dayanışma" aynı zamanda TAC Mezunlar Derneği Tüzüğü'nde değerlerimizden biri olarak tanımlanır. İşte BİZLETTER, bu dayanışma ile oluşan ve sizlere ulaşan bir yayındır. Öte yandan, 2023 Şubat depreminden sonra yayınladığımız Bizletter özel sayısında, mezun gücünün, sadece kendi içinde değil; içinde yaşadığı topluma da destek verdiğini, acılı insanlarla nasıl dayanıştığını somut olarak görmek mümkün oldu.

Her zaman birlikte ve el ele olmak ne güzel.. Bunun somut bir örneği olan Bizletter dergisini sağlıklı günlerde keyifle okumanızı, izlemenizi ve elbette yazmanızı, çok değerli katkılarınızı eksik etmemenizi de diliyoruz. Bu sayıda 2024 döneminden, 1955 dönemine kadar mezunlarımızın katkılarını görmek çok güzeldi. Yine yeni

Headmaster Mary O'Bryon'un ilk mesajı için de kendisine teşekkür ediyoruz. Tüm klasik köşelerimiz ve yeni katkılarla dopdolu bir sayı daha elinizde, ekranlarınızda.

Bildiğiniz üzere, dergimiz 2022 yılından bu yana www.bizletter.org adresinden sizlere ulaşırken, aynı anda TAC Mezunlar Derneği web sayfası üzerinden <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinden de okunabiliyor. Dernek sosyal medya hesaplarında da takip edilebilen dergi, her an yanınızdadır.

www.bizletter.org yayındaki sayının platformu iken, <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinde 2012 yılından itibaren önceki sayıların da görüntülenmesi mümkün.

Bir sonraki sayımız Aralık 2025 ayında yayında olacak, İnşallah. Güzel ve sağlıklı günlerde görüşmek dileğiyle.

Sevgi ve saygılarımla

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Bedia Lutfiye Gücüm TAC '94
BAŞKAN

Birbirinden özel iki gün

Değerli TAC Ailemiz,

Bizletter'in 2025 yılı 3. sayısında yeniden bir araya gelmekten büyük mutluluk duyuyorum.

Derneğimizin yeni ve deneyimsiz başkanı olarak ilk kez katıldığım iki özel günden sizlere bahsetmek isterim.

İlki, Temmuz ayında sınav sonuçlarının açıklanmasının ardından gerçekleştirdiğimiz Tuğla Burslu Öğrenci Seçimleri Toplantısı idi. Ekibimizin titiz hazırlıkları sonucunda değerlendirilen başvurular; SEV Vakfı temsilcisi Sayın Gamze Artun, okul müdürümüz Sayın Erkan Gültekin, okul mali işler sorumlumuz Sayın Mustafa Özünlü ve dernek burs komitesi üyelerimizin katılımıyla, yüz yüze görüşmelerin yapıldığı yoğun bir günün ardından sonuçlandı. Akademik ve sosyal yönleriyle son derece başarılı genç adaylar arasından seçim yapmak gerçekten

güçtü. Ancak okulumuz, vakfımız ve mezunlarımızın ortak çabaları sayesinde, hak eden hiçbir öğrencimizin geri çevrilmemesi için büyük bir özveri sergilendi. Bir telefonla bir öğrencimizin hayatını değiştiren sevgili Samsa Karamehmet Abimizin ailesi, iki kız kardeşimize yeni bir kapı açan Uğurtan Doğan Abimiz, gün boyunca kimi zaman gözlerimizi yaşartan, kimi zaman da mutlulukla kahkahalar atmamıza vesile olan anlar yaşattı bizlere. Sonuç olarak, tüm mali zorluklara rağmen bu yıl aramıza dokuz değerli öğrencimiz katıldı. O gün, okul-vakıf-mezun üçlüsünün birlik olduğunda ne denli büyük başarıları imza atabileceğine dair inancım bir kez daha güçlendi. Bu konuda Sevgili Ali Cerrahoğlu'nun yazısını okumanızı özellikle tavsiye ederim.

Bahsetmek istediğim ikinci özel gün ise okulun açılış günü idi. Prepleri gördüğümde, sanki aradan 38 yıl

geçmemiş gibi, okuldaki ilk günümün heyecanını yeniden yaşadım. 12. sınıfların geleneksel törenlerle okula girişini izlerken ise mezuniyetin eşliğinde olduğum günleri hatırladım. Council Başkanı Demir Uğurses ve Demir Zaimoğlu'nun konuşmalarını dinlerken, geleceğin mezunlarının olgunluğu ve vizyonu karşısında büyük bir gurur hissettim. Tarsus Amerikan Koleji'nin köklü geleneklerini özümsemiş, geleceğe inançla bakan, başarıya odaklı yeni bir dönemin bizlere katıldığını görmek tarifsiz bir mutluluktu.

Bu sayımızda, farklı dönemlerden pek çok mezunumuzun katkılarıyla kaleme alınmış değerli yazılar sizleri bekliyor:

■ **Engin Ünsal '55:** "Bir TAC Tişörtünün Çekim Gücü"

■ **Yılmaz Ayata '63:** "Bir Güzel Rastlantı"

■ **Faruk Bozbey '64 ve Nur Altınörs '68:** Geçtiğimiz aylarda kaybettiğimiz Cevdet Caner anısına duygularını paylaşıyor.

■ **Murat Molu '81:** "Arkadaşlık – Dostluk Kavramları Üzerine"

■ **Hülya Koçak Küçükoğlu '88:** Kıbrıs Ağustos Son Cuma etkinliğinin

coşkusunu aktarıyor.

■ **Okan Toygar '88:** "Hayat CV'ye Sığar mı?"

■ **Osman Çetin '96:** Spora dair farklı bir perspektif sunuyor.

■ **Ali Ata Ediz '20:** Şiirlerinden birini bizlerle paylaşıyor.

■ **İpek Ayben Kodal '21:** Cengiz Atalay Garden Parti üzerine izlenimlerini kaleme alıyor.

■ **Yağmur Serin '24:** Hong Kong'daki şehir ve üniversite yaşamına dair deneyimlerini aktarıyor.

■ **Gül Kaynak '90:** Sağlıklı yaşam koşulu üzerine özel bir röportaj veriyor.

Sonbaharda, geleneksel hale gelmiş etkinliklerimizde yeniden bir araya gelmeyi umuyoruz. Lütfen planlarınızı yapmadan önce uygulamamızdaki takvimi kontrol etmeyi unutmayın.

Cumhuriyetimizin 102. yılını gerçek TAC ruhuyla kutlayacağımız, mezunlarımızı anacağımız ve güzel haberleri paylaşacağımız buluşmalarda görüşmek dileğiyle, hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

SEVGİLİ TAC 2025 MEZUNLARI,

Nihayet TAC mezunu olma onuruna sahip oldunuz.

TAC mezunu olur olmaz, hissettiğiniz üzere tüm camia sizi sevgiyle bağrına bastı. Çünkü sizler bu camianın geleceğisiniz ve hepimizin mutlulukla takip ettiği kardeşlerimizsiniz.

Artık TAC Mezunlar Derneği'nin birer üyesi olarak da aramızdasınız. TAC öğrencisi olarak içinde bulunduğunuz bu camianın bundan böyle TAC Mezunu olarak içinde yaşamaya devam edeceksiniz.

Önünüzdeki günlerin sizlere sağlık ve mutluluk getirmesini, iyi zamanlarınızda coşkuyu ve sevgiyi, olmasını hiç istemediğimiz kötü zamanlarınızda ise dayanışmayı ve paylaşmayı artırarak yaşamınıza devam etmenizi diliyoruz.

Bundan sonra sizlerin de bu camiaya yeri geldiğinde hizmet edeceğiniz, yeri geldiğinde destek alacağınız günler hepimizi bekliyor. Dileriz ki beraberliğimiz uzun ve sağlıklı yıllar boyunca sürsün.

Hoş geldiniz yeni mezun kardeşlerimiz.

KEMAL ERGİN
KEREM ŞANLI
KERİM CAN OZAN
MEHMET BERKE ARIKAN
MEHMET DEMİR GÜNGÖR
MEHMET KAAN TAŞMERTEK
MELİSA ÇELİK
MERAL BOĞA
MERİÇ İNAL
MERT KARA
MERT KAAN TEK
MERVE ÜNVEREN
METİN GÜREKEN
MİNA ARUNDAR
NAZ TÜRKOĞLU
NEHİR AKÇALI

NEHİR MORAY
NEHİR ÖRKİ
NEHİR YÜCEOĞLU
NEZİHE ELVİN ORTATEPE
NİL ÖZKAN
NİSA KEPECE
NİSAN MEMEÇ
ONUR GÖKPINAR
ONUR ALP DURU
ÖZCAN DEMİR OKYAY
SARP SEYMEN SARP KAYA
SELİN ŞEN
SELİN SIZMAZ
SELİN TÖLE
SERA HOCAGİL
SERRA SÜTCÜ

ŞEYDA TURHALLI
SİMAY HAYTA
TOLGA BACAĞSIZ
TUĞBA NAZ BALCELİ
TUĞRA ÇINAR BAYDEMİR
ÜNAL ERNEST MOLDOJAN
UYGAR BAŞ
YAĞMUR AKBAŞ
YAĞMUR İLTEN
YAKUP EMRE GÜLTEKİN
YOSUN UĞURSES
YÜKSEL ZİVDİR
ZEYNEP BURAT
ZEYNEP İNCESULU
ZEYNEP KARABAY
ZEYNEP BAHAR ALKAN

TAC 2025 MEZUN LİSTESİ

ADA ERGİN
ADA LALEDEMİR
AHMET EMİN TUFAN
AHMET EMRE KARA
AHMET HAN CEBESÖY
ALİ GÖKSU METİN
ALP CANOĞULLARI
ARDA YILDIRIM
ARDA HİDİR HİDİROĞLU
ARTUN YAREN
ARYA BAŞARAN
ATAKAN ÇETİNEL
AYBALA IRMAK YILMAZ
AYDIN GİZER
AYDOĞAN SENDAN
AYŞE URAL
AZRA NAZ UZUN
BARIŞ ÇAYAN
BARTU BOLAT
BATUHAN GÖK
BEGÜM DEMİRTAŞ
BELİZ MEMİŞOĞLU
BENGİSU ERGENE
BEREN BAL

BERİL ARPACI
BERİL DİYAR DURDU
BERRA TÜRKO
BORA BOSTAN
BORA CEYLAN
BORAN GÜNDOĞAR
BUĞRA ESEN
ÇAĞAN ÇEKMEZ
ÇAĞLA PIŞKINPAŞA
ÇINAR ALP BATMAZ
DEFNE BOZKURT
DEFNE DURUER
DEMİR AKKATOĞLU
DEMİR GÜLER
DENİZ ALINAK
DENİZ DERYAL
DENİZ ÖZEL
DENİZ DEREN SÖNMEZ
DERİN DURMAZ
DERİN KURTULUŞ
DOĞA ÇAKIR
DOĞA CANSIN MUSTAN
DOĞAN ESERCE
DURU NAZ ÇİNİCİ
ECE AYTA
EFE AHMETLER

EFE BERK ERDOĞAN
EFE CEM KAZAZ
EKİN ÖZYÜREKOĞLU
ELİF ÜNVEREN
ELİF GÜLSÜM ÖZBAY
ELİF NAZ GÜLER
EMİRHAN BOSTAN
EMRE AKMAN
EMRE URİ
EMRE ALP DOĞAN
ERSİN ERDEMiŞİK
EVREN ATMACA
EYLÜL DOBAÇ
EYLÜL NAZLIGÜL
FERİDE ÖZMENOĞLU
GÖKSU DURUKAN
GÜLBELAZ KIVANÇ
GÜLCE KALKAN
GÜNEŞ UÇANBELEN
GÜZ YÜZBAŞIOĞLU
HANDENAZ ÖZBİLGE
HAYRİYE SERRA BOZDAĞ
HELİN BABA
İDİL SÖYLEMEZ
ILGIN IRMAK GÜZEL
İLHAMİ ASLANSOY

“Tarsus ve TAC’ye Hoşgeldiniz”

Mezunlar Derneği Başkanımız TAC ‘94 Bedia Gücüm, onur kurulu üyelerimizden TAC ‘78 Ali Cerrahoğlu ve TAC ‘83 Ramazan Dinçer, yönetim kurulu üyelerimizden TAC ‘90 Ethem Kuzucu, TAC ‘13 Barış Yıldırım ve TAC ‘15 Yarkın Yılmaz, Tarsus Amerikan Koleji’nde Başkanışman

Dr. Mary O’Byron ve okul müdürü Erkan Gültekin ile bir araya geldiler. Göreve yeni başlayan Dr. O’Byron’a “Okulumuza hoş geldiniz” ziyaretinde ayrıca 2025-2026 eğitim öğretim yılının tüm TAC camiasına başarılı ve mutlu günler getirmesini dilediler. TAC Mezunlar Derneği

Tuğla Bursu Haberleri - 183

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ MEZUNLAR DERNEĞİ BURSLARI

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin en temel faaliyetlerinden birisi, başarılı ve maddi desteğe ihtiyaç duyan öğrencilere burs sağlamasıdır. Liselere Giriş Sınavı'nda (LGS) üstün başarı göstererek ilk yüzde birlik dilime giren ve desteğe ihtiyaç duyan öğrencilere sunulan "Tuğla Bursu"nun yanı sıra, üniversite eğitimine devam eden mezunlarımıza yönelik "Üniversite Bursu" verilmektedir.

Derneğimiz tarafından yürütülen "Bir Tuğla da Sen Koy!" burs fonu projesi kapsamında yapılan bağışlar, herhangi bir kesintiye uğramaksızın korunmakta; bu kaynakların getirisiyle sağlanan burslar, Sağlık ve Eğitim Vakfı tarafından eşleştirilerek daha fazla öğrencinin desteklenmesi mümkün kılınmaktadır. Vakfımız ve okulumuzla örnek bir iş birliği içinde yürütülen çalışmalar, bu yıl da burs komisyonumuz tarafından başarıyla sonuçlandırılmış; kaynaklarımız birleştirilerek okulumuz bünyesine çok sayıda nitelikli öğrenciler kazandırılmıştır.

Bursiyerlerin seçimi, Mezunlar Derneği Burs Komisyonu, Sağlık ve Eğitim Vakfı temsilcisi ile okul yöneticilerinden oluşan "Tuğla Burs Komisyonu" tarafından büyük bir özenle gerçekleştirilmektedir. LGS sonuçlarının açıklanmasının ardından burs başvuruları, Mezunlar Derneği'nin resmî internet sitesi (www.tac-alumni.org) üzerinden çevrimiçi olarak alınmaktadır. Başvuru yapan adaylar arasından başarı ve ihtiyaç kriterlerini karşılayan öğrencilerle yüz yüze yapılan değerlendirmeler sonucunda burs almaya hak kazananlar belirlenmektedir. 2025-2026 eğitim öğretim yılında, Tarsus Amerikan Koleji'nde 15'i kız, 13'ü erkek olmak üzere toplam 28 öğrencimiz Tuğla Bursu ile öğrenim görecektir.

Tuğla Bursu ile ilgili güncel bilgileri www.birtugladasenkoy.com sayfamızda görebilirsiniz.

Tuğla Bursu'nun yanı sıra, mezunlarımızın katkılarıyla oluşturulan diğer burslar da öğrencilerimize destek sağlamaktadır:

■ **Merit Bursu:** Salim Erdem '75, Sacit Erdem '79 ve Ekrem Erdem '81 kardeşlerin katkılarıyla oluşturulmuş olup, her yıl bir öğrenciye verilmektedir.

■ **Suphi Arıer Bursu:** TAC '89 merhum Suphi Arıer'in anısına, TAC '89 Ercan Acımuş'ın koordinasyonunda ve dönem arkadaşlarının katkılarıyla oluşturulmuştur. Bu bursla eğitim gören ilk öğrenci geçtiğimiz yıl mezun olmuş; yerine sporcu ve akademik olarak başarılı bir kız öğrenci seçilmiştir.

■ **Nejat Güngör Bursu:** Okulumuzun değerli beden eğitimi öğretmeni Nejat Güngör adına oluşturulmuş olup, bir sporcu öğrencimize tahsis edilmiştir.

■ **Hayri Uğur Bursu:** TAC '79 Hayri Uğur'un bağışıyla, sporcu ve desteğe ihtiyaç duyan başarılı bir öğrenciye burs sağlanmaktadır.

■ Yakın zamanda kaybettiğimiz TAC '64

Samsa Karam Mehmet'in ailesi adını Tuğla Bursu ile yaşatmak amacıyla yaptıkları bağışlara ek olarak bir öğrencinin eğitim görmesini sağlayacak destek verdiler.

Bunlara ek olarak, öğrencilerimizin eğitim süreçlerinde karşılaştıkları diğer destek ihtiyaçları da yine mezunlarımızın aidat ve bağışlarıyla karşılanmaktadır.

Bu burs programlarının temel amacı, akademik başarıya sahip ancak ekonomik nedenlerle eğitim fırsatına erişemeyen öğrencileri okulumuz bünyesine kazandırmaktır. Uzun vadeli hedefimiz, “need-blind school” statüsüne ulaşmak; yani öğrencilerin maddi imkanlarından bağımsız yalnızca başarı ve potansiyellerine göre eğitim almalarını mümkün kılmaktır.

Aidat ve bağış yoluyla derneğimize katkı sağlayan, bu çalışmaların bir parçası olan ve geleneklerimizin sürdürülmesine destek veren tüm mezunlarımıza en içten teşekkürlerimizi sunarız.

Ali Cerrahoğlu '78

MERT DOĞAN VE AİLESİ TUĞLA BURSU

TAC '74 Uğurtan Doğan, daha önce yaptığı bağışlara ek olarak 531 Tuğla daha bağışlayarak ikinci 600 Tuğlalık bursu da tamamladı.

Uğurtan abimiz bu bağışıyla toplamda 825 Tuğla bağışı yapmış oldu ve önceki bağışlarla birlikte 1200 Tuğla ile “Mert Doğan ve Ailesi Tuğla Bursu” ile öğrenim görecektir iki öğrenci için bağışlar tamamlandı.

TAC Mert Doğan, eşi Duygu, kızları Doğa ve Mavi'yi Bolu'da yaşanan yangın faciasında kaybetmişler. Üzüntümüz çok büyük. Sevgili Mert

Doğan kardeşimizin ve ailesinin anılarını sonsuza dek yaşatmak amacıyla, desteğe ihtiyacı olan başarılı gençlere eğitim fırsatı sağlamayı hedefleyerek; Mert Doğan'ın babası TAC' 74 Uğurtan Doğan öncülüğünde iki Tuğla Bursu oluşturuldu: “Mert Doğan ve Ailesi Tuğla Bursu”. Bu burslarla sürekli olarak iki kız öğrencimiz eğitim fırsatı bulacak.

Bu burslarla seçilen başarılı ve ihtiyacı olan öğrenciler onların ismini sonsuza dek yaşatacaklar.

Huzur içinde uyusunlar...

**With Gratitude and Excitement,
Dr. Mary O'Bryon**

BizLetter Introduction/ Background

I am deeply grateful for the warm welcome I have received as I join the Tarsus American College family. From the very beginning, it has been clear to me that TAC is not just a school but a community rooted in history, pride, and shared purpose. I am both honored and excited to step into this role as Head of School and to contribute to the continued growth and success of an institution with such a rich legacy.

It is inspiring to see the strength and commitment of the TAC alumni network, whose dedication has shaped and supported the school for generations. I feel privileged to now be part of this

remarkable community and look forward to learning from the traditions, values, and spirit that make TAC so unique. Most of all, I am proud to walk alongside you as a member of the TAC family.

Enthusiastic, empathetic, and diligent, I live and work with a personal integrity instilled in me by my parents and their strong family values. I am an artist and poet. I love math and science. But closest to my heart is the ability to build relationships with every student, teacher, parent, and alumni to collaborate and celebrate their uniqueness and the beauty of diversity in our increasingly interconnected global world. We each

have many roles to play in this life- I am a mother and a daughter, a sister and a wife, a student and a teacher, a coach, a mentor, and a friend.

Born and raised in a large family in Washington, DC I am one of six children and a fifth generation Washingtonian. The support of my parents helped me to create a strong sense of self; I do what I know is right and stand up for others, while taking into account diverse perspectives. I build the knowledge, skills, and attitudes to continually develop my intercultural competence: learning about others, valuing beliefs and cultures different from my own, while being able to view situations through multiple perspectives. These traits are modeled for our children, my son and daughter, who grew up internationally and are making their ways as young adults. Living by my beliefs (walking the walk) makes me a conscientious, respectful collaborator who works to build bridges and toward the greater good in any situation.

I am an international educator and school leader with over two decades of experience across multiple continents, serving diverse communities and leading with the conviction that schools must be places where every individual, student, teacher, or parent, feels seen, heard, and valued. My career has been built on the belief that love, connection, and belonging are at the heart of transformative education, and I have dedicated myself to building communities where academic excellence and social-emotional growth are not competing

priorities but complementary pillars.

My Path in Education

My professional journey began in the United States as an IB/MYP teacher with Montgomery County Public Schools in Maryland, where I spent a decade learning what it means to place students at the center of learning. I later expanded my practice into international education, serving as head of studies and curriculum coordinator at Singapore International School in Vietnam, as a lead Reggio Emilia early childhood teacher in Bangkok, and as AP & WASC coordinator and teacher at the American School of Bangkok.

These experiences laid the foundation for my transition into formal leadership, first in the United States and then internationally as Associate Principal at Korea International School in Jeju, Principal at Lahore American School in Pakistan, and now as Head of School at Tarsus American College in Turkey. Each role reinforced my belief that leadership is service, and that schools thrive when relationships are nurtured with care, integrity, and intentionality.

Alongside my professional practice, I have continued to pursue my own growth. I earned a Bachelor of Arts in Art and French from James Madison University, a Master of Arts in Teaching from Johns Hopkins University, a Master's in Educational Leadership and Administration from Hood College, and I completed my Doctorate in International School Leadership from the College of

William & Mary this past May, 2025

Educational Philosophy

My philosophy of education is anchored in the conviction that learning should be student-centered, inquiry-driven, and deeply connected to the real world. I am passionate about approaches that encourage critical thinking, problem-solving, and collaboration, skills that prepare young people to meet the challenges of a complex and interconnected world.

Equally important is the cultivation of emotional intelligence and well-being. Academic excellence without social-emotional grounding leaves students unprepared for life beyond school. That is why I have prioritized integrating Social Emotional Learning (SEL) and Emotional Intelligence (EQ) into every stage of the K-12 journey. Whether it is working with Yale's Center for Emotional Intelligence to bring the RULER Approach into our schools, strengthening advisory programs, or embedding SEL competencies into curriculum and assessment design, I have witnessed firsthand how attention to students' emotional lives transforms not only school climate but also academic achievement.

I believe that love-based leadership is not a slogan but a daily practice. It is reflected in the small, intentional choices leaders make: listening fully, modeling vulnerability, empowering teachers, engaging families, and holding space for meaningful dialogue about equity, identity, and belonging. It means creating the

conditions where young people can not only learn but also discover who they are, who they want to become, and how they can contribute positively to both local and global communities.

Leadership in Action

Throughout my career, I have sought to put this philosophy into practice through systems-level improvement and collaborative leadership. I work closely with teachers, students, and families to ensure that our academic program is rigorous and relevant while also being responsive to the social-emotional needs of adolescents. We have emphasized the transitional years, when students move from middle school to high school, and from high school into university and adulthood, as critical windows where belonging, resilience, and identity development must be supported.

My leadership centers on strengthening faculty capacity through coaching and professional development, with a focus on student-centered learning. Collaboratively we work to align curriculum with 21st-century competencies while deepening school-wide SEL integration. Across each context, my focus has remained the same: cultivating whole-school communities where adults and students learn, grow, and thrive together.

As a leader, I am intentional about building structures that endure beyond any single initiative. That has meant leading program evaluations, aligning counseling programs with school-wide goals, integrating assessment

practices that highlight student growth, and creating systems for ongoing staff training. The outcomes have consistently shown that when educators themselves are supported in their social-emotional development, their capacity to teach, connect, and inspire is multiplied.

I have witnessed again and again that the most transformative change in schools is not born from policy shifts or new initiatives, but from the quality of relationships we build. Love in leadership is about courage, the courage to prioritize people over processes, to listen before acting, to lead with empathy, and to invite others into shared ownership of change. My work with the Yale Center for Emotional Intelligence and the RULER Approach is one example of how my love-based leadership manifests in practice. By equipping teachers and students with tools to recognize, understand, label, express, and regulate emotions, we created a culture where care was not incidental but intentional. The results, improved academic outcomes, healthier climate surveys, and stronger community connections, illustrated that academic success and emotional well-being are inseparable.

Looking Forward

I want to express my heartfelt thanks for the warm welcome I have received from the TAC community. From my first days on campus, I have been inspired by the strength, dedication, and support of our alumni network and the incredible sense of connection that defines this school. Learning about the accomplishments, spirit, and commitment of our alumni has been both humbling and energizing.

I am proud and honored to join the TAC family as Head of School and excited to contribute to the continued growth and success of our students, teachers, and community. Together, I believe we can build on TAC's long-standing tradition of excellence, fostering meaningful learning experiences, strong relationships, and a culture of care, resilience, and shared purpose aligned with Ataturk's principles.

I look forward to connecting with each of you, celebrating the remarkable TAC legacy, and working together to ensure that our school continues to thrive as a place where every member of our community feels seen, supported, and inspired.

Dr. Mary O'Bryon

Tarsus Amerikan Koleji ailesine katılma sürecimde beni sıcak bir şekilde karşıladığınız için derin şükranlarımı sunarım. İlk andan itibaren, TAC'nin sadece bir okul değil, tarih, gurur ve ortak amaçlar temelinde yükselen bir camia olduğunu gördüm. Okul Başkanışmanlığı görevini üstlenirken, böylesine zengin bir mirasa sahip bir kurumun sürekli büyümesine ve başarısına katkıda bulunacak

olmaktan hem onur duyuyor hem de heyecanlanıyorum.

Okullarına bağlılıkları ile TAC'yi nesiller boyunca şekillendiren ve ona destek veren mezun ağının gücünü ve bağlılığını görmek gerçekten ilham verici. Bu olağanüstü camianın bir parçası olmaktan ayrıcalık duyuyor, TAC'yi eşsiz kılan bu geleneklerden, değerlerden ve ruhtan bir şeyler öğrenmeyi sabırsızlıkla bekliyorum. En önemlisi, TAC ailesinin bir üyesi olarak

sizlerle birlikte yürümekten gurur duyuyorum.

Şevk ve empati sahibi, gayretli bir insan olarak, yaşamımı ve işimi, ailemin ve güçlü aile değerlerinin bana aşılacağı kişisel bir dürüstlük anlayışı ile devam ettiriyorum. Ben bir sanatçı ve şairim. Matematiği ve bilimi seviyorum. Ancak kalbimin en yatkın olduğu şey, gittikçe küreselleşen dünyamızda her öğrenci, öğretmen, veli ve mezunla ilişki kurma, onların benzersizliğini ve çeşitliliğin güzelliğini iş birliği yaparak takdir edebilme yeteneğidir. Bu hayatta hepimizin oynadığı birçok rol var; ben de bir anneyim ve ailenin kızıyım, bir kız kardeş ve bir eş, bir öğrenci ve bir öğretmen, bir koç, bir mentör, aynı zamanda da bir arkadaşım.

Washington DC’de kalabalık bir ailede doğup büyüdüm. Ailemin altı çocuğundan biriyim ve beşinci nesil Washingtonluyum. Ailemin desteği ile güçlü bir benlik duygusu oluşturdum; doğru bildiğimi yapar, başkalarını savunmak için eyleme geçerim, bunu yaparken farklı bakış açılarını da dikkate alırım. Kültürlerarası yeterliliklerimi sürekli geliştirmek için gereken bilgi, beceri ve tutumları inşa ederim, bunu yaparken başkaları hakkında bir şeyler öğrenir, benden farklı inanç ve kültürlerle değer verir, durumları farklı açılardan görebilirim. Bu özellikler, uluslararası ortamda

büyüyen ve şu anda genç yetişkinler olarak kendi yollarını çizmekte olan oğlumuz ve kızımıza da model olmaktadır. İnandığım şeyleri eylemlerime yansıtarak (sözlerimin arkasında durmak) her durumda köprüler kurmaya, herkes için iyiye yönelik çalışmaya, vicdanlı, saygılı, iş birliği odaklı birisi olmaya odaklanırım.

Ben, birden fazla kıtada yirmi yılı aşkın deneyime sahip uluslararası bir eğitimci ve okul lideriyim. Farklı camialarda bulundum ve görevimi yerine getirirken hep, okulların, her bireyin, öğrencinin, öğretmenin veya velinin görüldüğü, duyulduğu ve değer verildiği yerler olması gerektiğine inandım. Kariyerimi de sevginin, ilişkilerin ve aidiyetin dönüştürücü bir eğitim modelinin kalbinde yattığı inancı üzerine temellendirdim. Akademik mükemmelliğin ve sosyo-duygusal gelişimin birbiriyle rekabet eden öncelikler değil, birbirini tamamlayan temeller olduğu okul toplumları inşa etmeye kendimi adadım.

Eğitim Yolculuğum

Kariyer yolculuğum ABD’de, Maryland’deki Montgomery County Devlet Okulları’nda bir IB/ MYP öğretmeni olarak başladı ve burada geçirdiğim on yıl boyunca öğrencileri, öğrenmenin merkezine koymanın ne demek olduğunu

öğrendim. Daha sonra deneyimlerimi uluslararası kapsamda genişleterek, Vietnam’daki Singapore International School’da akademik çalışmalar müdürü ve müfredat koordinatörü, Bangkok’ta Reggio Emilia sistemini uygulayan bir okulda erken çocukluk dönemi öğretmen lideri ve American School of Bangkok’ta AP & WASC koordinatörü ve öğretmen olarak görev yaptım.

Bu deneyimler, önce Amerika Birleşik Devletleri’nde ve ardından Jeju’daki Korea International School’da Müdür Yardımcısı, Pakistan’daki Lahore American School’da Okul Müdürü ve şimdi de Tarsus Amerikan Koleji’nde Okul Başkanlığı olarak resmi anlamda liderliğe geçişimin temellerini attı. Bu görevlerden her biri, liderliğin hizmet etmek ile eş anlamlı olduğuna ve özen, dürüstlük ve bilinçli çabalarla beslendiğinde okullarda ilişkilerin geliştiğine olan inancımı pekiştirdi.

Mesleki çalışmalarımın yanı sıra kendi gelişimi de sürdürdüm. James Madison Üniversitesi’nde Sanat ve Fransızca alanında Lisans Derecem, Johns Hopkins Üniversitesi’nde Öğretmenlik Yüksek Lisans derecem, Hood College’da ‘Eğitim Liderliği ve Yönetimi’ alanında Yüksek Lisans derecem tamamladım. Mayıs 2025’te ise College of William and Mary’de ‘Uluslararası Okul

Liderliği’ alanında Doktora derecem tamamladım.

Eğitim Felsefem

Eğitim felsefem, öğrenmenin öğrenci merkezli, sorgulamaya dayalı ve gerçek dünyaya derinden bağlı olması gerektiği inancına dayanır. Gençleri karmaşık ve birbiriyle bağlantılı bir dünyanın zorluklarını karşılamaya hazırlayan eleştirel düşünme, problem çözme ve iş birliği temelli yaklaşımlara derinden bağlıyım.

Duygusal zeka ve iyi oluşun geliştirilmesi de eşit derecede önemlidir. Sosyal-duygusal temeli olmayan bir akademik mükemmellik, öğrencileri okul sonrası hayata hazırlıksız bırakır. Bu nedenle, A-12 eğitim yolculuğunun her aşamasında Sosyal Duygusal Öğrenme (SEL) ve Duygusal Zeka (EQ) entegrasyonuna öncelik verdim. Gerek Yale Duygusal Zeka Merkezi ile çalışarak RULER Yaklaşımını okullarımıza getirmek, danışmanlık programlarını güçlendirmek, gerekse SEL yeterliliklerini müfredat ve ölçme-değerlendirme tasarımına dahil etmek olsun, öğrencilerin duygusal yaşamlarına önem vermenin sadece okul iklimini değil, aynı zamanda akademik başarıyı da nasıl dönüştürdüğüne bizzat tanık oldum.

Sevgiye dayalı liderliğin

sadece bir slogan değil, her gün sürdürmemiz gereken bir pratik olduğuna inanıyorum. Bu, liderlerin yaptığı küçük, bilinçli seçimlere yansır: Etkin dinlemek, duygusal hassasiyeti modellemek, öğretmenleri güçlendirmek, aileleri sürece dahil etmek ve eşitlik, kimlik ve aidiyet hakkında anlamlı diyaloglar için alan açmak. Bunun anlamı, gençlerin sadece öğrenmekle kalmayıp aynı zamanda kim olduklarını, kim olmak istediklerini, ülkelerine ve dünyaya nasıl olumlu katkıda bulunabileceklerini keşfedebilecekleri koşulları yaratmaktır.

Eyleme Geçen Liderlik

Kariyerim boyunca bu felsefeyi, sistemleri iyileştirmek ve iş birliği liderlik yoluyla eyleme dökmeye çalıştım. Akademik programımızın, titiz ve ergenlerin dünyalarına hitap edecek nitelikte olmasını, hem de onların sosyo-duygusal ihtiyaçlarına duyarlı olmasını sağlamak için öğretmenler, öğrenciler ve ailelerle yakın bir şekilde çalışıyorum. Öğrencilerin ortaokuldan liseye, liseden üniversiteye ve yetişkinliğe geçiş yaptığı kritik geçiş yıllarına, aidiyet, dayanıklılık ve kimlik gelişiminin özellikle desteklenmesi gereken dönemler olarak vurgu yapıyoruz.

Liderlik tarzım, öğrenci merkezli

öğrenmeye odaklanarak koçluk ve mesleki gelişim yoluyla öğretmenlerin kapasitesini güçlendirmeye odaklanır. İş birliği içerisinde, müfredatı 21. yüzyıl yetkinlikleriyle uyumlu hale getirirken, okul çapında sosyal-duygusal öğrenme entegrasyonunu derinleştirmeye çalışıyoruz. Çok farklı ortamlarda da bulunsam odak noktam hep aynı oldu: Yetişkinlerin ve öğrencilerin birlikte öğrendiği, büyüdüğü ve potansiyellerini geliştirdiği bütünsel okul toplumları oluşturmak.

Bir lider olarak, bir seferlik girişimlerin ötesine geçen kalıcı yapılar inşa etme konusunda bilinçli hareket ediyorum. Bunun uygulamalarıma yansması program değerlendirmelerine liderlik etmek, rehberlik programlarını okul çapında hedeflerle uyumlu hale getirmek, öğrenci gelişimini vurgulayan değerlendirme uygulamalarını entegre etmek ve sürekli personel eğitimi için sistemler oluşturmak şeklinde oldu. Sonuç olarak, eğitimcilerin kendi sosyo-duygusal gelişimleri desteklendiğinde, öğretme, bağlantı kurma ve ilham verme kapasitelerinin de sürekli olarak katlandığını gördüm.

Okullardaki en dönüştürücü değişimin politika değişikliklerinden veya yeni girişimlerden değil, kurduğumuz ilişkilerin kalitesinden doğduğuna defalarca tanık oldum.

Liderlikte sevgi, cesaretle gelir, çünkü süreçlerden ziyade insanlara öncelik verme, harekete geçmeden önce dinleme, empatiyle liderlik etme ve başkalarını değişimi ortak bir şekilde sahiplenmeye davet etme, cesaret gerektirir. Yale Duygusal Zeka Merkezi ve onların RULER Yaklaşımları ile yaptığım çalışmalar, sevgiye dayalı liderlik şeklimin uygulamada nasıl tezahür ettiğine dair bir örnektir. Öğretmenleri ve öğrencileri duyguları tanıma, anlama, isimlendirme, ifade etme ve düzenleme araçlarıyla donatarak, değer vermenin tesadüfi değil, bilinçli bir çaba olduğu bir okul kültürü yarattık. Nihayetinde elde ettiğimiz akademik sonuçlardaki ilerleme, daha sağlıklı okul iklimi anketi verileri ve okul içinde daha güçlü ilişkiler kurulması, akademik başarının ve duygusal iyi oluşun ayrılmaz bir ikili olduğunu bize bir kez daha göstermiştir.

İleriye Bakarken

TAC camiasında hissettiğim sıcak karşılama için en içten teşekkürlerimi ifade etmek isterim. Kampüsteki

ilk günlerimden itibaren, mezun ağımızın gücü, özverisi ve desteği ile bu okulu tanımlayan inanılmaz bağlantı duygusundan ilham aldım. Mezunlarımızın başarıları, aidiyet ruhu ve bağlılıkları hakkında öğrendiğim şeyler bana hem alçakgönüllülük duygusu hem de enerji verdi.

TAC ailesine Okul Başdanışmanı olarak katılmış olmaktan büyük gurur ve onur duyuyorum. Öğrencilerimizin, öğretmenlerimizin ve okul toplumumuzun sürekli gelişimi ve başarısına katkıda bulunacak olmaktan ayrıca heyecan duyuyorum. TAC'nin köklü mükemmeliyet geleneğini sürdürerek anlamlı öğrenme deneyimlerini ve güçlü ilişkileri çoğaltabileceğimize, değer verme dayanıklılık ve ortak amaç kültürünü yerleştirebileceğimize inanıyorum.

Sizlerle bir araya gelmeyi, TAC'nin benzersiz mirasını kutlamayı ve her bir üyesinin görüldüğünü, desteklendiğini ve ilham aldığını hissettiği bir okul olmaya devam etmesini sağlamak için birlikte çalışmayı sabırsızlıkla bekliyorum.

Saygılarımla,

TAC '11 Neslişah Seyrek'ten Sergi Haber

2011 mezunumuz Dr. Neslişah Seyrek, Hollanda Leiden Üniversitesi'nde Radyoloji ihtisasına devam etmektedir.

4-7 Temmuz arasında Amsterdam'da gerçekleşen karma sergide mezunumuzun eserleri de yer almıştır. Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '00 Bengi Başaran'ın İlk Kitabı Yayınlandı!

2000 mezunumuz Bengi Başaran'ın gazeteci yazar Umur Talu ile birlikte kaleme aldıkları ilk kitabı Devrim Mutfağı çıktı.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

TAC '01 Çağlar Yılgör'den Güzel Bir Haber

2001 mezunumuz Prof. Dr. Çağlar Yılgör, Koç Üniversitesi Hastanesi Omurga Merkezi'nde göreve başlamıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Tibet Ağırtan'a Çifte Kutlama

TAC '83 Tibet Ağırtan'ı single lansmanında yalnız bırakmayan mezunlarımız aynı zamanda 60. yaş gününü birlikte kutladılar.

Fotoğraftakiler (soldan)

Muhittin Kocatepe '95, Necati Güler '75, Tibet Ağırtan '83, Mustafa Karahan '79, Cihangir Sonat '72 ve Sacit Erdem '79

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

TAC '85 Teoman Dede'den İstanbul'da Yeni Mekan

1985 mezunumuz Teoman Dede, Onur Kebab lezzetlerini Adana'dan sonra İstanbul Terminal Kadıköy'de de mezunlarla buluşturuyor.

Instagram Link;

<https://www.instagram.com/reel/DLz0725t9Hg/?igsh=MWEyMGJjZm1wMmQzdW==>

Tebrik eder, bereketli ve mutlu günler dileriz.

**Berna Kahraman'ın
kaleminden...
TAC '96 Berna Kahraman'ın
"Kabul" isimli yeni kitabı
yayımlandı.**

"Ben sadece şimdi varım diyerek
geçmişle barışan, kendine yaklaşan
herkes için yazılmıştır."

[https://www.kitapyurdu.com/kitap/
kabul-724904.html](https://www.kitapyurdu.com/kitap/kabul-724904.html)

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı
ve mutlu günler dileriz.

**1995 mezunumuz Prof. Dr. Güçlü
Atınç**, Valdosta Eyalet Üniversitesi Harley
Langdale Jr. İşletme Fakültesi'nde Dekan
olarak göreve başlamıştır.
Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Tebrikler Sadık Gençdoğan

2003 mezunumuz Sadık Gençdoğan,
Doping Hafıza'da CEO olarak göreve
başladı.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının
devamını dileriz.

**TAC '89 Zafer Kozacıoğlu'ndan
Güzel Bir Haber**

1989 mezunumuz Prof. Dr. Zafer
Kozacıoğlu, İzmir Özel Gazi Hastanesi'nde
Üroloji bölümünde göreve başlamıştır.

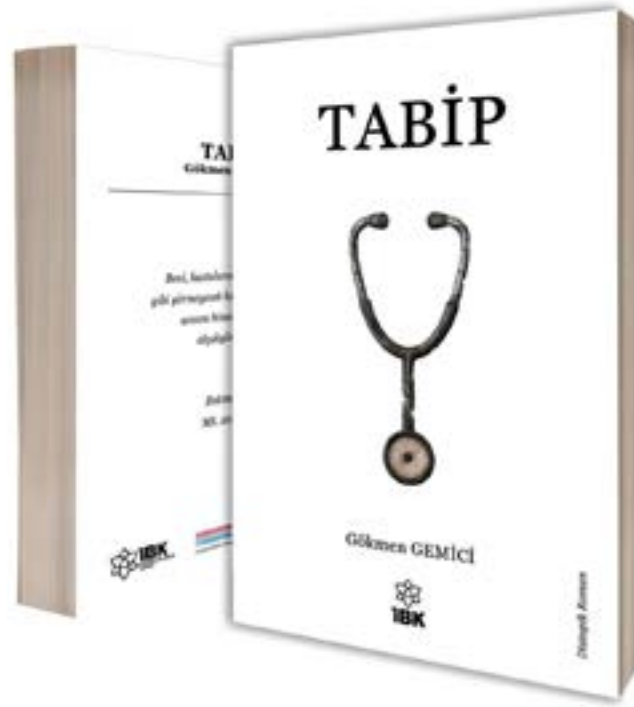
Tebrik eder, mutlu günler dileriz.

TAC '88 Gökmen Gemici'den Kitap!

1988 mezunumuz Dr. Gökmen Gemici'nin ilk kitabı "Tabip" İBK Yayınevi tarafından yayınlandı. Tarsus'tan uzak bir kentte geçen distopik bir roman olan kitaba dileyenler aşağıdaki linkten ulaşabilirler.

<https://www.izbirakankalemler.com/urun/tabip-gokmen-gemici/>

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

Oya Öngör başkan oldu

1993 mezunumuz Oya Öngör, P&G Türkiye, Kafkasya ve Orta Asya Yönetim Kurulu Başkanı oldu.

25 yıllık P&G kariyerinin son 5 yılında P&G Avrupa Ev Bakım Kategorisi'nden Sorumlu Avrupa Başkan Yardımcısı olarak görev alan Oya Öngör, P&G Türkiye, Kafkasya ve Orta Asya Yönetim Kurulu Başkanlığı'na atandı. Yeni görevinde P&G Türkiye'nin yanı sıra Azerbaycan, Özbekistan, Türkmenistan, Moğolistan, Gürcistan, Kazakistan, Ermenistan ve Tacikistan olmak

üzere bölgenin sorumluluğundaki diğer ülkelerin yönetimini de üstlenecek.

Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

İhsan Erten'in kazanan atları

TAC '99 İhsan Erten'in sahibi ve yetiştiricisi olduğu yarış atları 6-7 Eylül tarihlerinde İstanbul Veliefendi Hipodromu'nda düzenlenen İstanbul Uluslararası Yarış Festivali'ne damga vurdu.

Bitalih Uls. G3 "Topkapı Koşusunu" Madras,

Uls G2 "Kraliçe II. Elizabeth" koşusunu Brando isimli atları ile kazanan İhsan Erten, festival gününde dönem arkadaşları;

Nevzat Şenkal, Orçun Seyis, Mutlu Yücel Aybaş, Başar Güncü ile Türkiye Jokey Kulübü yönetim kurulu üyesi TAC '00 Halid Milli ve TAC '98 Enis Yazırloğlu ve aileleriyle birlikte keyifli bir gün geçirdiler.

1973 mezunumuz Mahmut Karayel'den kitap

Mahmut Karayel, 1980'lerde tez öğrencisi olan Prof. Dr. Reha Yolalan ile tekrar bir araya gelerek bir kitap yazdı.

Amerika'da ve Türkiye'de son 40 yılda yaşanan ekonomik ve finansal krizler sırasında finans sektöründe yönetici olan yazarlar, deneyimlerini formalize ederek ve dersler çıkararak bu kitapta aktarıyor, finansın tarihini ve olası geleceğini konu alıyorlar.

Yazarlar, bu kitaptan elde edecekleri telif hakkı gelirlerini, mezun oldukları liselerindeki eğitimi desteklemek amacıyla Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) ve Galatasaray Eğitim Vakfı (GEV)'e bağışlayacaklardır.

17 Ekim 2025 12:00-14:00 arası Kanyon Remzi Kitabevi'nde (ilk) imza buluşması olacaktır. (Ankara ve Çukurova'da da bir imza günü etkinliği ayarlanmaya çalışılıyor.)

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC '55 Engin Ünsal ile Anılara Yolculuk

Bodrum'da bir arada olan bir grup 2001 dönemi mezunumuz, TAC '55 Engin Ünsal ile bir araya geldi.

Engin abimiz "TAC'li olmak çok çok önemli bir imtiyazdır, Dünya'nın her yerinde varız" dedi. Talas ile başlayıp Türkiye İşçi Sendikaları tarihini, CHP Milletvekilliği yıllarını, Kıbrıs hareketi sonrası Amerikan Ambargosunda Pentagon ziyaretini ve Hukuk fakültesi öğretim üyeliği anılarını genç mezunlarımızla paylaştı.

Sağlıklı ve mutlu ömürler dileriz.

1986 döneminden bir grup mezunumuz Alanya'da bir araya geldiler.

İbrahim Eserce
Zafer Gürbüz
Nejat Erdemtok
Hakan Toker
Serdar Toroğlu
Mehmet Tanrıver
Seçkin Çapar

Tibet Atlı
Ali Yağmur Eke
Mustafa Tayan

Sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

TAC '87 mezunları, 1982-85 yılları arasında Drama Club hocaları olan Scott Anderson ve eşi onuruna, Kadıköy'de buluştular.

Mr Anderson o dönemde öğrencileri ile "King's Creampuffs", "Sorry, Wrong Number", "Cimri", "Arsenic and the Old Lace", "Harput'ta Bir Amerikalı" gibi bir çok değerli yapıtı sahnelemişti.

Fotoğraftakiler:

İdil Kaya,
Yıldız Özölmez Sağmanlı,
Özgür Yaşa,
Aysun Sükan,
Tulgar Toros,
Mr and Mrs Scott Anderson

TAC '01 Bodrum Buluşması

2001 mezunlarımızdan bir grup, Bodrum'da bir araya geldi.

Fotoğraftakiler

Alper Öz
Yusuf Bahar
Merve & Ömür Özkardeşler
Can Türkmen
Selen Önen Sudikarataş
Turgut & Meriç Yeğenağa
Mazhar Özsoy
Tolga Sandıkçı ile
eşleri ve çocukları

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Düsseldorf Buluşması

Yine TAC her yerde dedirten bir fotoğraf bizlere ulaştı.

Düsseldorf'ta bir araya gelen mezunlarımız;

Serkan Taylan '90

Sefa Karakaya '15

Umut Yalnız '88

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Kıbrıs buluşması

Kıbrıs'ta yaşayan mezunlarımız bir araya gelerek güzel bir akşam geçirdiler. Tüm mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Gökçeada Buluşması

Gökçeada'da bir grup mezunumuz bir araya geldi.

Fotoğraftakiler;

Yusuf Tekeli '90, Zeynep Tekeli '21, Sami Köylügil '73, Denizhan Kaynak '16, Keriman Sarper '89

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Hollanda buluşması

Tarsus Amerikan Koleji mezuniyetleri sonrası üniversite eğitimlerine Hollanda'nın çeşitli yerlerinde devam eden ve orada yaşayan mezunlarımız bir araya gelerek TAC geleneklerine bir yenisini daha ekledi.

"TAC her yerde" dedirten bu fotoğrafla buluşma mutluluklarına ortak olduk. Hollanda WhatsApp grubuna siz de eklenmek isterseniz bizlere 0542 1888324 numaradan ulaşabilirsiniz.

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

Samsun buluşması

Amerika'da yaşayan TAC '84 Bora Purutcuoğlu, İstanbul'dan TAC '84 Burak Tümer, TAC '87 Ahmet Özak ve oğlu TAC '23 Ozan Özak ile Samsun'da bir araya geldi.

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice buluşmalar dileriz.

NAMRUN'DA YAZIN EN SERİN KAÇAMAĞI SİZİ BEKLİYOR! 🌿❄️

DERNEĞİMİZİN NAMRUN'DAKİ YAYLA EVİNDE, SERİNLİĞİN VE HUZURUN TADINI ÇIKARIN. DOĞAYLA İÇ İÇE, MANZARASIYLA BÜYÜLEYEN BU ÖZEL EV; HEM AİLELER HEM DE KALABALIK GRUPLAR İÇİN İDEAL.

🏠 GENİŞ KONAKLAMA KAPASİTESİ

🌲 TERTEMİZ YAYLA HAVASI

🌄 EŞSİZ DOĞA VE MANZARA

🏡 HER GELİŞİNİZDE ÖZENLE HAZIRLANAN, MİS GİBİ ODALAR (TEŞEKKÜRLER BETÜL ABLA! 🌸)
MİNİMUM 2 GECELİK REZERVASYONLA BU KEYFİ YAŞAYABİLİRSİNİZ.

☎ Yer ayırtmak için hemen Betül Abla'yı arayın: 0 (530) 333 83 99
Serinlik garanti, huzur da bizden! 😊

BİR T-SHIRT'ÜN ÇEKİM GÜCÜ

Engin Ünsal '55

İki aydır Bodrum'dayım. Emekliliğin ve 90 yaşına girmenin keyfini yaşamaya çalışıyorum ama yaşlılığın sorunları göğüslemek zor. Etrafınız boşalıyor, yalnızlığınız büyüyor, telefonunuz çalmaz oluyor ama bir yandan da hayat devam ediyor. Genellikle evde oturduğumdan kızlarımın ısrarı ile Endhaven diye bir yere akşam yemeği için gittik. Üzerimde kırmızı Tarsus T-Shirt'ü. Daha yemeğe başlamadan, davetsiz misafir arılarla uğraşırken iki genç gülerek masaya geldi ve "Abi biz de Tarsus mezunuyuz" dediler. Derken ona yakın aydınlık yüzlü kıslı-erkekli bir grup daha geldi ve onlar da hep bir ağızdan "Biz de Tarsus mezunuyuz" dediklerinde şaşırmadım çünkü Mezunlar Derneği'nin gönderdiği resim ve mailden 2001 mezunlarının Bodrum'da olduğunu biliyordum. Sanki mezuniyetlerimizin arasında 46 yıl yokmuş, daha dün ayrılmışız gibi sınırsız bir Tarsus mavrası başladı. İçlerinde Dubai'den, Kanada'dan gelenler vardı. Hepsisi

hayatta başarılı olmuş, iyi yerlere gelmiş, öz güvenleri yüksek gençlerdi. Zaten hayatta başarılı olamamış Tarsus mezunu yoktur ve dünyanın her yerinde başarılı Tarsus mezunu bulmak mümkündür.

Onlarla ayaküstü geçmiş harmanladık ve Tarsus mezunlarının neler yapabileceğini hatırlatmak için onlara kendi yaşamımdan örnekler verdim. Etrafımda sınırsız bir halka oluşturdular ve gözleri parıldayarak dinlediler.

Tarsus mezunu olmanın önemini o gençlerin yüzüne bakarken bir kere daha anladım. Mezunları toplumun her kesiminde boy vermiş, ülkeye önemli katkılar sunmuş insanlar olarak böylesine muhteşem bir okuldaki mezun olduğumuz için hem kendimizle hem okulumuzla bir kere daha haklı olarak övündük.

O mavranın sabaha kadar sürmesini çok isterdim ama 90 yaşın yorgunluğu beni engelledi. 7 Ağustos 2025 tarihini ve Tarsus 2001 mezunları ile yaşadığım o keyifli saatleri hiç unutmayacağım.

TESADÜFLER

Yılmaz Ayata TAO '60, TAC '63

ODTÜ İdari İlimler Fakültesi Yönetim Bilimi bölümünden mezun olduktan sonra uzatmalı nişanım, sınıf arkadaşım, aynı zamanda Milli voleybolcumuz İlter'le evlenip, İzmit, Yarımca'da inşaatı devam eden Petkim Petrokimya A.Ş.'de işe başlamışız. Hummalı çalışma yaşamı dışında renkli bir sosyal yaşam bulduğumuz bu ortamda, ODTÜ mezunu mühendisler var. Komşu tesis İPRAŞ Rafinerisi'nde de arkadaşları var. Hafta sonlarında birlikte etkinlikler içerisinde oluyoruz. İPRAŞ'taki ODTÜ'lüler arasında bir tane Ekrem Abi var, çok iyi anlaşıyoruz, eşi ve çocukları ile de tanışıyoruz. Ekrem Abi'nin eşi İlter'in annesinin talebesi olmuş ilkokulda. Hafta sonlarımız bu çok keyifli birlikteliklerle geçiyor.

Petkim Genel Müdürlüğü'nün Ankara'ya taşınma kararı alması, bu keyifli ortamdan uzaklaşma pahasına bize iyi geliyor. Ben askerlik hizmetime gideceğim, İlter Ankara'da Petkim'de çalışmaya devam edecek. İkimizin aileleri de Ankara'da. Askerlik bitiyor ve ben de Petkim'deki işime dönüyorum. Bu arada büyük oğlumuz Korcan dünyaya geliyor, ama ciddi sağlık problemleri var. Nefes almakta zorlanıyor Korcan. Kış ayları geliyor, o tarihlerde Ankara'nın havası çok kirli. Korcan sürekli ateşli ve doktorumuz

Ankara'dan uzaklaşmamızı tavsiye ediyor. Ben iş aramaya başlıyorum, dört bir tarafa haber veriyoruz, çok endişeliyiz. 1972 yılı Aralık ayı içinde bir akşam babam uğruyor. "Muhan Hoca aradı, sana iş bulmuş, yarın sabah seni bekliyor ODTÜ'de" diyor. Muhan Soysal, ODTÜ'de ilk öğrenci asistanı olduğum, aynı zamanda nikah şahidimiz olan, tüm ODTÜ'lülerce de tanınmasa da bilinen hocamız. Talas Amerikan Ortaokulu'nda bir sene okuyup kaçmışlığı da var. O tarihlerde telefon edinmek pek olası değil, Allah'tan babamın telefon numarasını almış Muhan Hoca.

Ertesi sabah ODTÜ'deyim. "İgsaş" diyor Muhan Hoca. İstanbul Gübre Sanayii A.Ş., işyeri Yarımca, İzmit. Ben öyle bir yer hatırlamıyorum. "Seni tarif ediyorlar oğlum" diyor Muhan Hoca. "Talas/Tarsus Amerikan Koleji ve ODTÜ İdari İlimler Fakültesi mezunu arıyorlar, bir adını yazmamışlar, fakülteye resmen müracaat ettiler, yarın sabah Personel Şefi Timoçin bey seni bekliyor, tam istediğin gibi Plan Organizasyon Uzmanlığı!"

Petkim'e gidip Yarımca'yı arıyorum. Mühendis arkadaşlarımdan birisi, Petkim ve İpraş arasında bir yerde henüz kurulacak bir proje olduğunu söylüyor İgsaş'ın.

Gece yansı Varan otobüsündeyim.

Ertesi sabah 08:00 de E-5 üzerinde, İpraş kavşağında çiseleyen yağmur altında, acıyıp da beni alacak bir araç bekliyorum. Bir Mercedes duruyor, makam aracı, sağ arkada oturan ak saçlı bir bey penceresini aralayıp beni buyur ediyor. Şoförün yanına otururken teşekkür ediyorum. Nereye gittiğimi soruyor, İgşaş'a gittiğimi söyleyince nedenini soruyor, "Timoçin Bey beni bekliyormuş efendim" diyorum. "İyi, Basri bıraksın sizi o zaman" diyor. Şoförün adını da öğreniyorum böylece. İpraş Genel Müdürlük binası önünde duruyoruz. Arkadaki bey iniyor. Ben Basri'ye "Kim bu beyefendi?" diye soruyorum. "İgşaş Genel Müdürü Turgut Öğmen" diyor. Birden kanım ısınıyor İgşaş'a, yoldan ördek toplayan bir genel müdürü var.

Timoçin Bey'le hemen anlaşıyoruz. 1973 yılının ilk iş gününde işbaşı yapacağım. Sohbet ediyoruz, denk getirip nasıl olup da Talas/Tarsus Amerikan Koleji ve ODTÜ İdari İlimler Fakültesi mezunu aradıklarını soruyorum. Turgut Bey "Ekrem gibi birisini bulun" demiş. "Ekrem Başlamışlı, İpraş'ın Plan Organizasyon uzmanı, Talas/Tarsus Amerikan Koleji ve ODTÜ İdari İlimler Fakültesi mezunu" diyor Timoçin Bey. Aman yarabbi, olabilir mi? "İpraş'ta başka Ekrem var mı?" diye soruyorum, yokmuş. Meğer 4 sene önce tanıdığım Ekrem Abim gerçekten Talas 1951, Tarsus 1954 abimmiş!

1974 senesi Temmuz Ayı, İgşaş Mühendis ve Müteahhidi Alman UHDE firmasının Dortmund'da bulunan ofisinde İgşaş projesi ile ilgili dört kişiyiz. Üç kişi,

İpraş mensubu kimya mühendisleri, proses tasarımı üzerine destek vermekle görevliler. Kıbrıs Barış Hareketi gerçekleşiyor, Türk hava sahası kapanıyor ve bir süre dördümüz birlikte yarı boş bir zaman geçirip iyice kaynaşıyoruz. Hiç kimsenin aklına da evveliyat sormak gelmiyor. Döndükten sonra bir gün Ekrem Abimle sohbet ederken bu süreçten bahsediyorum. O üç kimya mühendisinden birisi olan Çetin Göğüş'ün de Talas/Tarsus mezunu olduğunu söylüyor Ekrem Abi.

1977 yılında İgşaş Yönetim Kurulu'na ilk defa İpraş ve TPAO camiası dışından, Engin Ünsal isminde bir avukat atanıyor. Hem yeni Yönetim Kurulu Üyemizle tanışmak hem de diğer üyelerce imzalanmış olan Karar Defterini imzalatmak için, İstanbul, Tepebaşı mevkiinde bulunan yazıhanesine gidiyorum. Çok kısa süreceğini düşündüğüm ziyaret iki saatten fazla sürüyor. Engin Ünsal, bütün kararları büyük bir titizlikle, noktasına, virgülüne kadar inceleyerek, benden de ilave bilgiler isteyip tatmin olduktan sonra imzalıyor defteri.

Engin Ünsal Bey'in Talas/Tarsus Abim olduğunu 25 sene sonra öğreniyorum. Başta Ekrem ve Çetin Abilerim olmak üzere yukarıda adı geçen ve kaybettiğimiz bütün büyüklerimi rahmetle anıyor, Engin Ünsal Abime sağlıklı, huzurlu uzun bir ömür diliyorum.

Talas/Tarsus Amerikan Kolejlerine olan borcumuzu ise hiçbir zaman ödeyemeyiz.

Arkadaşlık ve Dostluk

Op. Dr. Murat Molu '81

Arkadaşlık ve dostluk kelimeleri her ne kadar benzer anlamlar ifade etseler ve birbirine çok yakın kavramlar olarak düşünülse bile, dostluğun daha güçlü bağlar içerdiği tartışılmaz. Arkadaşlıklar çok çeşitlidir; daha yüzeysel ve ortak ilgi alanları üzerine kurulur; takım arkadaşlığı, okul arkadaşlığı, yol ve seyahat arkadaşlığı gibi. İnsan benliği ve özgür iradesi geliştikçe, bilinçdışı yaşananlar algılanır, bilinçli olarak kabul edilmeye başlanır. Kişiler daha derin bağlarla, ortamlardan bağımsız olarak ilişkiler kurmaya başlarlar. Bu seçimlerimizde güvene dayanan erdemli insan ilişkileri, arkadaşlıklara ve bir ötesine, koşulsuz olarak sadakat içeren dostluğa dönüşürler. "Dostluk Üzerine" adlı kitabında Sandra M.Lynch, "Dostluk edebilme yeteneğine sahip olmak, ahlaki açıdan değerli bir insan olmak için yeterli değildir ama neredeyse zorunludur" der. (*) Zaman içerisinde arkadaşlıklar mekân ve çevre değiştikçe sona erebilir. Dostluklar ise zamandan ve mekândan bağımsız olarak pekişir, güçlenirler. Genel bir

kavram olan arkadaşlığı, dostluklara çevirebilmeyi etik değerler ve sevgi içeren bir sanat dalı olarak görmek ise abartılı olamaz. Ayrıca, her arkadaş dost olmayabilir, ama her dost aynı zamanda bir arkadaşdır. Antik çağ filozofları Cicero, Platon, Aristoteles ve Montaigne dostluk konusundaki düşüncelerinde ortak bir noktada buluşurlar. Dostluklar bilinçli olarak, isteyerek sadece duygularla değil bilgi ve kendini adama ile yaratılır. Zaten sıradan arkadaşlıklarda böylesi bir durum söz konusu değildir, onları dostluklara çeviren en önemli kavram ve değer adanmışlıktır. Bireyciliğin ve tüketimin egemen olduğu Batı toplumunda ve geleneğinde, felsefeciler ve toplumbilimciler dostluğun, yozlaşan küresel dünyada yaşam sevinci ve umut aşıladığını haklı olarak sık sık tekrarlamaktadırlar. Bencillikten uzak, özgeci-diğerkamca bir tutum samimi dostluk ilişkilerinin kurulmasına vesile olur. İyiliğe dayalı dostluk ise en yüce olanıdır. Aristoteles; "Dostlar kendimizi tanımaya giden bir köprüdür, çünkü başkalarını

ve onların eylemlerini kendimizden daha iyi bir biçimde gözlemleriz” derken, mutlu insanın yararlı ya da eğlenceli dostların aksine iyi dostlar isteyeceği sonucuna varır. (*) Günümüzde ise titiz, sağlam, tutarlı, erdemli insanları dost olarak önermek ve dost edinebilmek çok değerli, ama bir o kadar da zordur. Modern toplumlarda insanlar bağlar ve sınırlar içerisinde yaşadıkları için, etik yaşam çerçevesinde kişilerin yükümlülükleri ön plana çıkar. İşte bu noktada, dostların özdeş kişi olmaları gerekmediği gibi, ayrılık ve farklılık arasındaki diyalektik, bir sinerji ile güvene dayalı, çatışmaları dışlamayan, yükümlülüklerinin bilincinde çok güçlü ilişkiler yaratabilir. Dostlukların oluşmasında, iradelerin özbilinçli olarak kaynaşarak varlık bulması gerçeğinde, bazen ayrı düşseler bile, Cicero, Hegel ve Sartre’yi bir noktada buluşturur. Martin Buber ise dostluk kavramına Sartre’nin perspektifinden bakarak, kendine ait olan analizinde, “O” ilişkisinden ziyade, Ben’in Sen’e tüm benliği ile hitap ederek özgürce yüzleşerek, Ben-Sen sözcüğüne ait bir dünya önermektedir. (*) Öyleyse dostluk; arkadaşlıktan öte, farklı ve

ortak değerlerde özbilinçli olarak yaşanan, güvene, ahlaka, samimiyete dayalı özgeci, çok renkli ve kendine özgü rayihası olan, geçici olmayan gönüllü ilişkiler demetidir.

*Kaynak: Sandra M. Lynch, “Dostluk Üzerine”, Çeviren: Ferma Lekesizalın, Ayrıntı Yayınları.

AFORİZMALAR:

• “Dostluktaki en önemli sevinç kaynağı dosttan aldıklarımızda değil, ona verdiklerimizde yani sevgimizde yatmaktadır.”

- Ronald Sharp
- “Dost benim kendimdir.”
- Montaigne
- “Hayatı bizim için değerli kılan, özdeşliğimiz değil, farklılığımızdır.”
- Ignatieff
- “Dostlukta her insandan aynı şekilde saf bir sadakat beklenir.”
- Kant
- “Başkası’nı, bana bakan Başkası olarak özümlemeliyim.”
- Sartre
- “Samimiyetin gücü birbirini bilmekten gelir.”
- Max Deutscher

Bu yazı Temmuz 2025 tarihinde ‘Bütün Dünya Dergisi’nde yayınlanmıştır.

Hayat CV’ye Sığar mı?

Prof. Dr. Okan Toygar '88

**Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi
Göz Hastalıkları A.D. Başkanı**

Mezuniyet töreninin o hiç eskimeyen sahnesi yine karşımızda: Süslenmiş bir mekân, keplerini havaya fırlatmaya hazırlanan “parlak yıldızlar”¹, buğulu gözlerle evladının hiçbir ânını kaçırmamaya çalışan telaşlı veliler... Ve her yıl aynı klişeyi tamamlamak üzere kürsüye davet edilen “rol model”; giyimi kusursuz, gülümsemesi ezberlenmiş, tavırları prova edilmiş, unvanı “CEO” olan eski bir mezun.

Söze genellikle aynı cümleyle başlar: *“Hayallerinizin peşinden gidin, çok çalışın, asla vazgeçmeyin.”* Ama o “hayaller”

çoktan tanımlanmıştır ve tektir: Çok para kazanmak ve en tepede yer almak.

Eski mezun, *“kanla, terle, gözyaşıyla ve çok çalışmakla”* yarattığını söylediği “mükemmel” CV’sini gururla okur. Tören alanına sıra sıra dizilmiş yeni mezunlar da aynı yolu izlerse kariyer basamaklarını hızla tırmanacak, çok para kazanacak, yatırım yapacak, mülk edinecek, çılgınca tüketecektir. Başarı budur kürsüde konuşana göre. Daha ne ister bir insan bu dünyada? Zaten tüketmek; artık sadece doğal bir davranış değil, yeni imgeler, statüler, itibar göstergeleri edinmenin ve başkalarını kıskandırma içgüdüsüyle yapılan bir eylemin adı olmuştur. Hele ki bu “zengin” yaşamın sosyal medyada teşhir edilmesinden alınan haz yok mu? İşte gerçek “mutlu son” tam da budur!”

Artık toplumsal başarı, tüketmekle eşdeğer görülüyor; insani ilişkiler, sevgi, aşk, dostluk, paylaşım ve anılar ise çoktan

ticari birer nesneye dönüşmüş durumda. Para getirmeyen bilgi ya da uğraşın ise hiçbir anlamı yok.

1990'ların sonlarında, rekabete aykırı olduğu düşünülen iş taktikleri çok sayıda mahkeme kararıyla da onaylanmış² olan Microsoft'un kurucusu Bill Gates, 1975'te bıraktığı Harvard Üniversitesi'nin mezuniyet töreninde konuşma yaparken; Haziran 2007.

Sahne, bir CEO'nun ya da "başarılı" bir girişimcinin olması rastlantı değildir aslında. Bu, kendi çarkını döndürebilmek için sürekli yeni dişliler üreten neoliberal düzenin dayatmasıdır. Kürsüde konuşan, Bill Gates, Mark Zuckerberg ya da Steve Jobs'un yerli bir örneğidir. Onlar nasıl küresel vitrinde duruyorsa, o da burada aynı rolü üstlenir. Yeni mezunlara, kapitalizmin girişim özgürlüğünü değerlendirirlerse bir gün kendisi gibi olabileceklerini, hatta bu sahnede söz alabileceklerini, ancak böyle bir başarıya ulaşmak için çok çalışmaları gerektiğini anlatır, bunun bir umut pazarlamacılığı olduğundan henüz habersiz olan yeni mezunlara. Oysa yeni dünya düzeninde tepede kalabilmek için çok

çalışmak yetmez. Merdivenin basamaklarını çıkarken her ne pahasına olursa olsun rakipleri saf dışı bırakmak gerekir. Bunu en iyi becerenler "rol model" olma şansına erişirken, geriye kalanlar çarkın sıradan bir dişlisi olmaktan öteye geçemez. Ve gençlerin ezici çoğunluğu, çok çalıştığı halde kendisine söylendiği gibi güzel bir gelecek olmadığını anladığında, kaygı bozuklukları ve depresyon ile sarmalanmış bir yaşamın içinde bulur kendisini.

Facebook'un kurucusu Mark Zuckerberg, veri tabanını "hacklediği" için disiplin kuruluna verilince ayrılmak zorunda kaldığı³ Harvard Üniversitesi'nin mezuniyet töreninde konuşma yaparken; Mayıs 2017.

CEO, konuşmasına geçmişinden örneklerle devam eder. Üniversite yıllarında çalışıp para kazandıkça, geçmişte kendi yaptığı zahmetli işleri, artık arkadaşlarına yaptırmakla övünüyordur; belki de o sırada kürsüsünde konuştuğu okulun geleneklerine karşı gelerek. Ama gelenek, maneviyat, sevgi, vefa gibi duygular zaten unutulmuş; tek amaç kalmıştır artık: Çalış, kazan, sömür, daha da kazan ve bolca tüket...

"Kadın Kokusu" (Scent of a Woman) filminde,⁴ seçkin bir kolej olan Baird School'da geçen disiplin kurulu sahnesi

dikkat çekicidir. Charlie ve arkadaşı, üç öğrencinin okul müdürü Mr. Trask'ın arabasına zarar verip onu küçük düşürecek bir şaka hazırladıklarına tanık olur. Olayın ardından Trask, tanıkları öğrenir ve Charlie'ye failerin kim olduğunu söylerse Harvard Üniversitesi'ne -neredeyse kesin- kabul olacağı sözünü verir. Charlie ise bu teklifi reddeder. Bunun üzerine Trask, onun okuldan atılmasını önerir. Tam o anda emekli Yarbey Frank Slade (Al Pacino) ayağa kalkar ve şöyle seslenir: ***Bu kurumun aşıladığını iddia ettiği ruhu öldürüyorsunuz. İnsan yetiştirenler, lider yetiştirenler*** (okul, liderler yetiştirdiğini iddia etmektedir. y.n.), ***burada ne tür liderler yetiştirdiğinize dikkat edin.***"

"Kadın Kokusu" filminde Frank Slade (Al Pacino), Charlie'yi savunurken.

"Kadın Kokusu", yalnızca gözleri görmeyen emekli bir subay ile bir öğrencinin dostluğu değil; aynı zamanda, kariyer hırsı ve makam, mevki, şöhret uğruna dürüstlüğü yok sayılmasına karşı bir itirazdır. Anlatının içinde hep aynı soru çınlar: ***Hayat dediğimiz şey, başarmak mıdır; yoksa onurlu kalabilmek mi?***

"Rol modeller"den beklenen, bu sorunun izini sürerken başka sorular da

dile getirmektir: Liderlik nedir? Hayatın dönemeçlerinde hangi yolu tutmak gerekir? İkiyüzlülük, yalan, vefa, dürüstlük, emek ve emek sömürsü yaşamda nasıl karşılık bulur? Kitaplardan öğrenmek, bilgiyi çoğaltmak, sanatla yaşamak; dostluk ve anılar neden kıymetlidir?

Sorular burada bitmiyor; çünkü yaşamın sahnesinde kurulan düzen sürüyor. Bugün üniversitelerden iş dünyasına kadar aynı döngünün yinelenildiğini görüyoruz. Gençler, iyi bir CV uğruna 'liderlik kursları', 'sertifika programları', 'yaz okulları' arasında koşturuluyor. Artık başvurularda, başarmış olmanın değil, satın alabilmiş olmanın belgesi aranıyor. Özel üniversiteler, büyük paralar karşılığında programlar satıyor. Bir tür saadet zinciridir bu; kazanan her zaman tepedeki şirketler, kaybeden ise henüz hayatına başlamamış gençlerdir. Toplum da bu zincire gönüllü olarak ortak oluyor. Çünkü herkes aynı arzusunun peşinde: ***"Benim çocuğum en yükseğe çıksın, en parlak kariyere sahip olsun."*** Oysa kimse sormuyor: Gerçek zirve neresi?

Tolstoy'un "İvan İlyiç'in Ölümü"⁵ tam da bu gerçeği anlatır. İvan İlyiç, verdiği kararlarla insanların kaderini belirleyebilecek yüksek rütbeli bir yargıçtır. Toplumsal beklentiler doğrultusunda kariyerinde hep ilerlemeye çalışmış, aynı nedenlerle evlenmiş, para hırsı ve statü kaygısıyla günlerini tüketmiştir. Olması gerektiği gibi yaşadığını sandığı hayatını, ölümcül hastalığıyla yüzleştiğinde sorgulamaya başlar ve o hayatı, anlamsız, ıstırap ve facia dolu olarak görür. Hayatı ıskalamış, bu yüzden yalnız kalmıştır. İnsanlarla ilişkilerinin yüzeyselliği ve başkaları için yaşadığı

hayatın boşluğu karşısında şunu fark eder: Tepeye tırmandığını zannederken aslında bayır aşağı koşmuştur.

Kitabın
ülkemizdeki
ilk baskısı,
1935'te Şirket-
i Mürettibiye
Basımevi
tarafından
yapılmıştır.

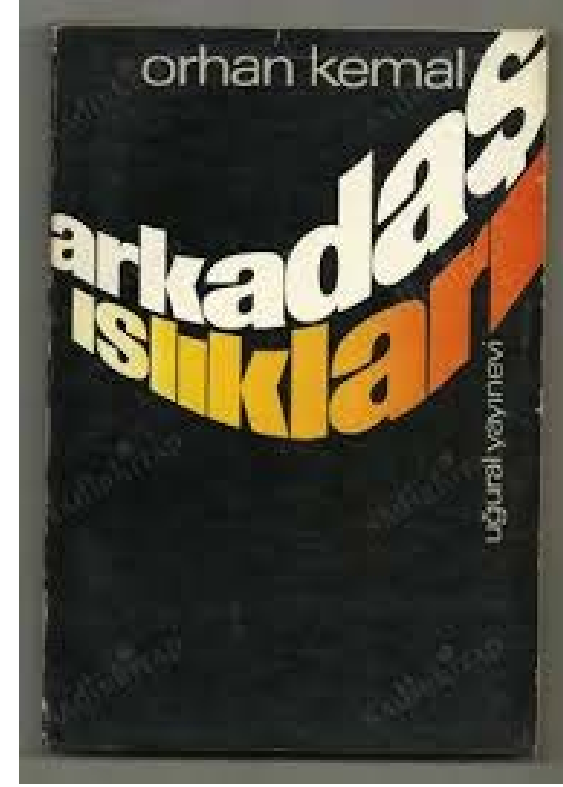
Keating (Robin Williams), öğrencilerine şöyle der: "... İnsan ırkı tutkularla doludur. Tıp, hukuk, iş dünyası, mühendislik — hayatı sürdürmek için gereklidir. Ama şiir, güzellik, romantizm, aşk... Bizim hayatta kalmamızın sebebi işte bunlardır." Başarıyı sadece diploma, iyi bir üniversite ve iyi bir meslekte kariyer yapmak olarak gören düşünceye en güzel cevaptır bu.

"Ölü Ozanlar Derneği" filminden bir sahne.

Gençliğe biçilen bu tekdüze yol, onları hayatın çeşitliliğinden ve insan olmanın zenginliğinden koparıyor; merakın, hayalin ve insani değerlerin yerine yalnızca rekabeti koyuyor. Oysa bu çark başka türlü de dönebilirdi: Daha az "rekabetçi" ama daha çok "paylaşımçı" bir toplum yaratılabilirdi. Edebiyata, sanata, felsefeye meraklı; bilgiyi şirketlere değil, birbirine armağan eden, onu insanlık için kullanan bir kuşak yetişebilirdi. Belki o zaman dünyamız daha az "başarılı" ama çok daha "insan" olurdu.

Genç bir insanın özgeçmişine yazacağı kitap okuma tutkusunun, "dijital pazarlama sertifikası" kadar değer görmediği günümüzde, belki de en devrimci hareket, bu oyunu reddetmek ve CV'ye "Orhan Kemal'in başlıca eserlerini okumuştur"

İlk baskı, Uğural Yayınları, 1968.

diye yazacak cesareti gösterebilmektir. Zira bir romandaki tek bir cümle, bazen parlak kariyer vaatlerinden çok daha derin bir iz bırakır. Yazarın, "Arkadaş Islıkları"⁷ romanındaki şu sözleri gibi:

"Gerçek olan öğrenmektir. Nereden, nasıl öğrenirsen öğren. Nereden, nasıl öğrendiğin, diploman, hatta neler bildiğin de önemli değil. Ne yaptığın önemlidir."

Dipnot: Bu yazıya katkılarından dolayı **Fatih Adıbelli** ve **Enis Fıncioğulları**'na teşekkür ederim.

Kaynaklar:

Yeni Türkü'nün "Günebakan" isimli şarkısının "çocuklardık, parlak yıldızlardık o zaman" nakaratından.

Lesinski 2006, s. 96; Manes 1994, s. 459. (vikipedi)

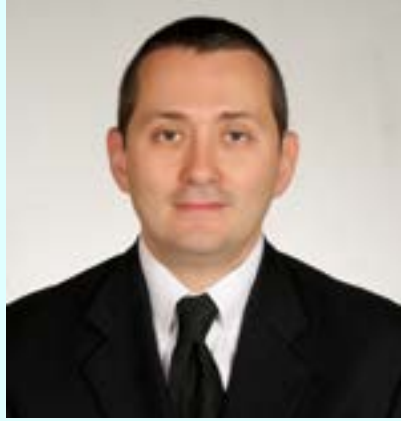
The Guardian. https://www.theguardian.com/technology/2012/may/18/mark-zuckerberg-college-messages?CMP=share_btn_url.

Al Pacino'nun Oscar Akademi En İyi Aktör Ödülü kazandığı 1992 yapımı film.

Tolstoy'un, 1886'da ilk baskısını yapan "İvan İlyiç'in Ölümü" romanı Türkiye'de ilk kez 1935 yılında okurla buluşmuştur.

"Ölü Ozanlar Derneği", 1989 yılında çekilmiş, ülkemizde 1990'da gösterime giren bir filmidir. Kurgusal olarak 1959'da Vermont'ta yatılı bir erkek okulu olan Welton Academy'de geçen filmin temel vurgusu eğitim felsefesi üzerindir.

Orhan Kemal'in 1968 yılında ilk baskısını yapan romanı.

TAC '96 Osman Çetin

HAYAT GÜZELDİR

(La Vita e Bella)

9 Temmuz 1994 tarihinde Massachusetts'teki Foxborough Stadı'nda oynanan Dünya Kupası çeyrek final maçında Macar hakem Sandor Puhl'un görmediği ama tüm dünyanın tanıklık ettiği sahnede Tassotti'nin dirsek darbesi ile suratı kan içinde kalan Luis Enrique, o turnuvarın belki de en ikonik fotosunu veriyordu.

O dönemde Real Madrid forması giyen Enrique, ilk uluslararası turnuvasına çıkıyor ve ilk İspanya golünü de Washington DC'de İsviçre'ye karşı kaydediyordu. İspanya o zamanlar henüz bugünkü gücünde değildi ama bir turnuva öncesi klasiği olarak her haziran ayına başaltı favori olarak geliyordu. Bu klasik benim hatırladığım

kadın ile Butragueno, Camacho, Michel ve Gordillo'lu kadrolardan beri bu şekilde süregelmişti.

İspanya 1994'te o gün turnuvarın X faktörü olan İtalya'ya denk gelmişti ve zaten kupayı alacak bir takım değildi ama o dirsek senelerce o kupanın simgesi oldu. FIFA daha sonra ekran görüntülerine bakarak Tassotti'ye 8 maç ceza verdi.

Mevzu burada da kapanmadı ve 14 sene

sonra İspanya, yarı finalde yer almak için 22 Haziran 2008'de EURO 2008 çeyrek finalinde İtalya ile oynayacağı karşılaşmadan önce Luis Enrique, takımdan İtalya'yı yenerek 1994 Dünya Kupası olayının "intikamını almasını" bile isteyecek kadar

olayın etkisindeydi.

Dönemin AC Milan yardımcı antrenörü olan Tassotti, Marca gazetesine bu olayın sürekli hatırlatılmasından bıktığını ve Luis Enrique'ye asla zarar vermek istemediğini söylüyordu.

Luis Enrique daha sonra Barcelona'ya transfer oldu ve 1 tane Kupa Galipleri Kupası olarak kariyerini orada sonlandırdı.

Luis Enrique futbola veda ettikten sonra hocalık kariyerine Barcelona alt yaş gruplarında başladı. Hocalık kariyerinde ilk durağı AS Roma idi.

Celta Vigo macerası akabinde Pep Guardiola sonrası büyük bir anafor yaşayan Barcelona'nın başına geçti. Pep sonrası yapılan tercihlerin gerçekçiliği karşısında

şok yaşayan futbol kamuoyu, Luis Enrique tercihini yarı yarıya doğru buluyordu. Oynattığı top Barcelona'nın istediği miydi tartışılırdı ama Neymar, Messi ve Suarez triosundan maksimumu alan tek hoca oldu.

6 Haziran 2015'te Berlin Olimpiyat Stadı'nda Cüneyt Çakır'ın yönettiği finalde İtalyan ekibi Juventus'u 3-1 mağlup ederek Barcelona'ya son CL Kupasını kazandırıyor ve dünyada yılın antrenörü seçiliyordu. Dünyanın gündemine gelişi yine İtalyanlara karşı idi.

Luis Enrique, 2018'de İspanya'nın başına geçti ve orada Del Bosque sonrası doğan anafordan takımı çıkarmaya çalıştı ama hayatın asıl tokadı henüz gelmemişti. 2019 senesinde kızının ölümcül hastalığı sebebi ile hayattan kopmak zorunda kaldı

ve İspanya'yı bıraktı. Yerine gelen yardımcısı Roberto Moreno takımı EURO 2020'ye götürdü ama Enrique onun kendisine ihanet ettiğini belirterek göreve geri döndüğü ilk gün onun görevine son verdi. Kızının 9 yaşında hayatını kaybetmesi üzerine hayata bakış açısı değişen Enrique'nin oyuna bakış açısı da farklı boyutlara evrildi.

Bugün dünyanın en iyi takımı olduğu konusunda herkesin hemfikir olduğu İspanya'nın temellerinin atıldığı EURO 2020'de belki de göze en hoş gelen topu oynayan İspanya gençlerle kupaya doğru yürürken önlerine çıkan engel, 25 sene önce olduğu gibi yine İtalyanlar idi. Penaltılar ile kaybedilen dramatik yarı final sonrasında herkesin ortak görüşü İspanya'nın kupalara ambargo koyacağı idi

ama Katar'da yaşanan kötü Dünya Kupası tecrübesi sonucunda hoca değişikliği kaçınılmaz olmuştu.

2023 senesinde PSG'nin başına geçen Luis Enrique, yerel başarılarından sıkılmış ve gözünü Avrupa Kupası'na diken Katarlı sahipler için bulunmaz nimetti. Nice dünya starını istihdam etmesine rağmen evine dönmek zorunda kalan PSG, Luis Enrique ile takım oyununa evrildi ve puzzle parçalarının tamamlaması ile ben geliyorum diyen bir CL kupasını kazandı.

Hayatın cilvesi odur ki kazandığı ikinci CL kupasını yine Almanya'da (Münih) ve yine bir İtalyan takımı olan Inter'e karşı tarihteki en farklı skorlardan birisi ile elde etti. 2015 senesinde ilk CL kupasını kazandığında sıkıcı futbol oynattığından şikâyet edilen Luis Enrique, artık takdir edilen bir oyunla

dünya sahnesindeki yerini alıyor ve takımını zirveye taşıyordu.

Kızının zamansız vefatından sonra hayatı ve futbolu yorumlayış şekli değişen, anı yaşayıp onun değerini bilerek bir bakış açısına sahip olan Enrique, Dünya Kulüpler Şampiyonası'nda finalde kaybetti ama hayata karşı kazanıp kaybettiklerinin yanında bunun pek de esamesi okunmayacaktı.

İtalyanlara karşı başlayan ve genelde kariyerindeki tüm dönüm noktalarını onlara karşı yaşayan Luis Enrique'nin genel düsturu ile ilgili sözlerime Oscar ödüllü Roberto Benigni'nin meşhur filmi ile noktayı koymak istiyorum:

La Vita e Bella (Hayat Güzeldir)

Herkese sıhhat, huzur, akıl ve spor dolu günler diliyorum...

Pranga

Hapsi, hapsolmayı
İlk defa böylesine
Tanımladı hayat

Yanımdaydın bugün,
Epeydir olmadığı kadar
Dibimde, bir kol mesafesinde

Gözlerini gördüm bugün
Hiç görmemişçesine
Ve ilk defa
Müebbet bakıyorlardı

Nice müebbet gibi
Saniyeler saydım
Yılların eksilmesi ilelebetmiş,
Bugün anladım

Bu sonsuz mesafede,
Bir adımlık tebessümde
İzni yoktu hükmümün
Adımlarım atılda
Ayaklarımda pranga

Santimler eksildi bugün
Koca yıllar gibi ezdi yüreğimi,
Hapsinden tabanı nasır tutmuş
Özlemimin ayakları.

Yokluğundan bir pranga vurulmuş
Her adımında parçalamışım kalbimi
Atalet,
Yerinde sayan adımlarım öldürmüş beni.

Ali Ata Ediz '20

Tarsus Yarenlik'ten Hong Kong Victoria Harbor'a bir yolculuk

Sevgili TAC'li Abilerim, Ablalarım ve
Kardeşlerim,

Dünyanın dört bir tarafındaki
üniversitelerden kabul almaya başladığımda
varış noktamın 8000 kilometre uzaktaki
bir şehir ülkesi olacağı aklımın ucundan
bile geçmezdi. Lisede yatılı hayatın
getirdiği o samimi aile ortamından sonra
kendimi birden dünyanın en karmaşık, en
renkli şehirlerinin birinde bulmak... 'Önce
hedeflerine doğru adım at, gerisi gelir'
felsefesiyle kısa sürede şehrin ritmine ayak
uydurdum ve geriye sadece bu yolculuğu
sonuna kadar deneyimlemek kaldı.

Neden Hong Kong?

Hong Kong'daki üniversiteleri akademik
titizliği ve yüksek teknoloji araştırmalarıyla
dünya sıralamalarında en iyilerin arasında

yer almaktadır. Ancak sıralamaların ötesinde
kararımı kesinleştiren eğitimimin ilk yılından
itibaren sunulan şirketlerde stajlarla
deneyim kazanma fırsatı ve şehrin ufku
genişletip dünya insanı olmamı sağlayacak
çok ulusluluğuydu. Şangay, Delhi ve
Londra'dan gelen sınıf arkadaşlarımla
gece geç saatlerde wonton noodle yerken
psikoloji hakkında tartışmalar yapabileceğim
başka neresi olabilir ki? Kıtalar arası bir
köprü olan Türkiye'de büyümüş biri olarak,
Hong Kong'un hem şiddetle benimsenen
yerel kimliği hem de küreselliği beni
cezbetti.

Kültürel Farklılıklar

Hong Kong hakkında beni ilk etkileyen
şey, şehrin hızı ve ritmiydi. Hayatım
boyunca küçük şehirlerde yaşamayı tercih

etmiş biri olarak şehrin kaosu başka bir dünya gibi geliyordu. Sokakta koşarcasına yürüyen insanlar, 15 dakikalık öğle yemekleri ve sistematik bir hayat en büyük korkularımdan biriydi. Ancak bunun bir ön yargıdan ibaret olduğunu yaşayarak öğrendim. Zamanla bu hızın ahenk içinde olduğunu ve “vakit nakittir” felsefesinin yaşamayı telaşlı hale getirmediğini, tam tersine hayatın dolu dolu geçmesine vesile olduğunu anladım. Hong Kong yerlileri verimli zaman yönetimleriyle her hafta vatandaşların en sevdiği aktiviteler olan müze gezecek, çevre adalara seyahat edecek ve dağ yürüyüşü yapacak fırsatları buluyorlar. Yıl boyunca oradaki yaşamımda ben de bu yaşam tarzına uyum sağladım. Yüz ölçümü olarak Mersin’den bile küçük bu bölgeye kurulmuş birçok müzeleri gezip dağlarda maymunların hayatını gözlemleyerek yürüyüş yapmak haftalık etkinliklerim arasına girdi. Artık anlıyorum ki Hong Kong’un o meşhur telaşı aslında hayatı

daha fazla yaşama arzusundan başka bir şey değilmiş.

Misafirperverliğiyle ünlü bir millet olduğumuz için Tarsus’ta okurken yataktan çıkıp çevredeki esnaflarla çay içip muhabbet etmek arkadaşlarımla günün en keyif aldığımız anlarındandı. Hong Kong gibi kalabalık ve insanların bireysellik kültürüyle yetiştirildiği bir yere giderken böyle bir beklentim yoktu açıkçası. Yerel restoranlara gittiğimde menüyü işaret ederek sipariş verir, yemeğimi yer ve kalkardım. Rastgele girdiğim Bay Wong’un lokantasında ise Kantonca menüyü anlamaya çalışırken bana yardım etmek için çevirebileceğini söyledi. Hong Kong’da ne yaptığım sorusuyla başlayan sohbet Türkiye’de her gün yediğimiz sanılan kebablara ve lokumlara (keşke öyle olsa) kadar saatlerce devam etti. Böylece Bay Wong’un yeri, arkadaşlarımla beraber her hafta gittiğim ve her seferinde Hong Kong mutfağını tanımak için ananaslı tavuk gibi eşsiz yemekler tattığım bir

mekan haline geldi. Öğrendim ki yüreğini yeniliklere açan insanın tek bir evi olmaz. Adana’daki ailem, Tarsus’taki TAC ailesi ve yanından geçerken çay ikram eden esnaflar, Hong Kong’daki arkadaşlarım ve bana Çin mutfağını sevdiren Bay Wong sayesinde üç farklı şehirde üç farklı yuva edindim.

Hong Kong’da Akademik Hayat

TAC’nin öğrencilerine sağladığı imkanlarla öğrenciler hem yurt dışı hem yurt içinde okuma yollarını öğrenip destek alıyor. Bu sayede dünyanın dört bir tarafında ve Türkiye’de çeşitli üniversitelerde okuyan arkadaşlarımla öğretim yollarını karşılaştırabiliyoruz. Bu farklılıkların bazıları bana yardımcı olurken bazıları alışma sürecinde zorluk çıkardı.

İlk olarak “common core” olarak adlandırılan birçok konuyu içeren dersler sayesinde makine mühendisliği öğrencisi iken finans alanındaki ilgimi, dünya liderlerinin hayatlarını, tarih, sanat, bilim alanlarını keşfetme fırsatı çok yönlü bir birey olma amacıma beni bir tık daha

yaklaştırıyor. Her ne kadar fiziğe ve matematiğe karşı olan tutkum baskın çıkmış olsa da HKU’nun disiplinlerarası yaklaşımıyla meslek seçimimin ötesinde kendimi geliştirmeye devam edebiliyorum.

Hong Kong Üniversitesi bölüm fark etmeksizin pratik odaklı bir eğitim veriyor. Finans alanında HSBC, teknoloji alanında Tencent gibi küresel şirketlerle yapılan iş birliği ile birinci sınıfta bile üniversite aracılığıyla staj yaparak CV’nize gerçek deneyimler ekleyebiliyorsunuz. Buna ek olarak, birinci sınıflara dahi kolaylıkla erişim sağlanan son teknoloji laboratuvarlar, 24 saat açık kütüphaneler, akademisyenlerle bire bir alınan görüşme saatleri öğrencilere verilen önemli fırsatlardan birkaçı.

Bu yıl içinde faydalandığım bu fırsatların yanında alışmakta zorluk çektiğim bazı düzenler de vardı tabii. Farklı eğitim sistemlerinde değerlendirmeler her dönem bir final haftasında olurken Hong Kong’daki üniversitelerde her ay ara sınavlar, grup projeleri ve gelişmeyi ölçme amaçlı raporlar ile dolu bir sistem var. Bu tempoya ayak uydurmak için yıl boyunca öğrenciler düzenli ve sıkı çalışmaya devam ediyor. Özellikle yoğun zamanlarda sabah 6’da bile kütüphanelerde yer bulamadığım oluyor!

Öğrenci Yaşamı

Üniversite yıllarımı geçireceğim ülke ve okulu seçerken akademik hayatın dışında göz önünde bulundurduğum en büyük etkenlerden biri, kampüs ve yurt yaşamlarıydı. 5 yıl boyunca TAC’de yatılı olarak yaşayıp ömür boyu sürecek arkadaşlıklar kurduktan sonra üniversitede

de yatakhane kalmak istiyordum. Jockey Club Student Village 3 adlı kaldığım yurt, uluslararası öğrenci nüfusuyla mini bir Birleşmiş Milletler atmosferi yaratıyor. İlk başta alıştığımın dışındaki bu durum gözümü korkutsa da kısa sürede korkumun boşa olduğunu anladım. Yurda taşındığım hafta katımın ortak mutfağında sandviçimi yediğim sırada kimchi yemeği yapan ilk arkadaşımı edindim. Kampüs hayatı başladığındaysa ASTREAS adlı katıldığım sanat kulübünde hem hobilerime zaman ayıracak bir araç hem de ortak ilgileri paylaştığım bir aile edindim.

Üniversite teklifini kabul ettikten sonra heyecanlanıp başladığım araştırmalarda HKU'nun en ünlü geleneklerinden olan High Table Dinner'ı okumuştum. Bu etkinlik, yatakhaneler veya öğrenci topluluklarının akademik cübbeler giyerek katılan resmi yemeklerdi. Profesörler, öğrenciler ve konuşmacılar, sohbetler ve akşam yemeği eşliğinde birbirini tanır ve tartışmalarda bulunur. Bunu duyduğumda aklıma ilk gelen TAC'de üst sınıf abilerimizin düzenlediği birbimizle kaynaşmamızı amaçlayan dönem yemekleriydi. İlk düzenlenen High Table Dinner'a katıldığımda lise hayatımın, abilik ablalığın bana kattıklarının ve o samimi aile ortamının ne kadar değerli olduğunu fark ettim. Öğrendim ki TAC'de edindiğimiz değerler -ister bir yemekte sohbet açmak ister farklı görüşlere saygı duymak- dünyanın neresine gidersek gidelim bizi biz yapan özellikler olarak kalıyor.

Hong Kong'daki ilk yılımın büyük bir parçası ise kabul ofisiyle beraber çalışan öğrenci elçiliğine seçildiğimden başladı. Aldığım elçilik eğitimi sonunda farklı

ülkelerdeki liselerden gelen danışmanlar veya Hong Kong'lu ortaokul öğrencilerine çeşitli etkinliklerde üniversiteyi temsil edip deneyimlerini paylaşmaya başladım. Elçiler ve kabul ofisinin çalışanlarıyla çıktığımız yemekler ve etkinlikler sonunda bu rol ve yolculukta tanıştıklarım benim için vazgeçilmez bir hale geldi.

Lise yıllarımdaki eğitimin bana kattığı analitik düşünme yeteneği ve sıcak insan ilişkileriydi. Hong Kong ise bana disiplin, küresel bir bakış açısı ve konfor alanımı terk etme cesaretini aşıladı. Eğer farklı kültürlerle dolu bir ortamda yetişme, dünya standartlarında eğitim alırken Asya'nın finans merkezinde kariyer fırsatlarını değerlendirmeye hazırsanız bu şehir sizi bekliyor. Zorlu anların bile değerli hikayelere dönüştüğü bu şehir, insanı kendisine aşık ettiriyor.

Vücuduna güven, o kendini iyileştirir!

TAC' 90 Gül Kaynak ile keyifli ve sağlık dolu bir röportaj...

Gül Hanım, 1990 yılında TAC'den mezuniyete hazırlanırken ne gibi tasarımlar vardı? Otel işletmeciliği düşündüğünü hatırlıyorum. TAC '89 Demir Sabancı, Cornell Üniversitesi'yle ilgiliydi ve yazışlıyordu. Yazışmaları sırasında oluşan tüm basılı dokümanlarını seninle paylaşmıştı. Neden?

Canım babamın TAC mezuniyeti sonrası İstanbul'da bir otelcilik macerası olduğunu çocukluğumuzda kendisinden bolca dinlemiştik. Babasının kızı olarak herhalde bana da geçti. Hep otelci olmak istedim. Herkes üniversite sınavlarına hazırlanırken ben değerli Sabancı Ailesinin desteği ve bursu ile Amerika'da otel işletmeciliği okumaya karar vermişim.

Dünyada otelcilik eğitiminde en başarılı üniversitenin Cornell olduğunu biliyordun. Bu hayalini gerçekleştirmek için nasıl bir süreç yaşadın? Anlatır mısın?

Doğru, Cornell bu işin bir numarasıydı. Olmuşken tam olsun dedik ve gerekli sınavlara girdim. Toefl, Test of Written English, SAT vs. Hatta TOWE'den 6 üzerinden 6 almıştım. Gerçekten de böyle güzel bir fırsat bana tanındıysa ben de üzerime düşeni yapayım demiştim. Sonra da İstanbul'a gidip Cornell mezunu olan ve o sırada Boğaziçi Üniversitesi'nde Profesör olan bir okul temsilcisi ile mülakat yapmışım. Tüm süreç çok olumlu ve başarılı idi.

Sabancı ailesinin HiltonSA yatırımları vardı. Rahmetlik Özdemir Sabancı '58 abinizin Cornell'de eğitimini sürdürebilmen için sana yaptığı jest neydi?

Rahmetli Özdemir Sabancı Abimizin oğlu Demir'in TAC mezuniyetinde Özdemir Abimiz ile babam yan yana dururlarken, ikram limonatası tepsisi ile yanlarına gittiğimde Rahmetli Özdemir Abimizin, "Kızımız Cornell'e girsin, bizden full burs" dediğini hatırlıyorum. Allah rahmet eylesin, çok pozitif bir enerjisi vardı. Tabii ki çok mutlu olmuştum. Okulumu ve inanılmaz mezun dayanışmasını bir kere daha çok sevmiştim.

Cornell'den sana iletilen yazı neydi? Ne hissettin? Otelcilik eğitimi Boğaziçi'nde sürdürmenin hikayesini anlatır mısın?

Hiç unutmuyorum bir gün çok şık bir Conqueror kâğıt bir zarf içinde bir mektup geldi Cornell Üniversitesi'nden. Girdiğim tüm testlerden aldığım puanlar yeterliydi, mülakat yorumum çok başarılı idi. Kabul edilmişim. Öte yandan okulda kontenjan dolmuştu ve 2 sene boyunca Avrupa'dan öğrenci alınmayacaktı. 2 sene sektörde çalışıp, tecrübe kazanmamı ve sonra tekrar başvurmamı söylüyorlardı. Tabii bizde o zaman – hatta belki şimdi de - önce çalış tecrübe kazan, sonra üniversite oku diye bir durum yoktu. Acele ile ÖSS'ye hazırlandım, ki sadece haftalar kalmıştı. O zaman Boğaziçi Üniversitesi Otel İşletmeciliği bölümüne ÖSS ile giriliyordu. Yüksek

puan almıştım fakat belli mi olur diye bir de ÖSY'ye çalıştım. Diyordum ki ÖSS'de yeterli puanı almazsam, ÖSY puanım ile Boğaziçi Kimya'ya girerim, oradan otelcilik geçiş kolay. Hatırlıyorum, eh tabii babamın kızı, kimya sorularını full çekmişim. Yine de korktuğumu hatırlıyorum, ya otelcilik geçemezsem diye. Sınav sonuçları açıklanıp da ÖSS sınavında derece ile Boğaziçi Turizm Otelcilik'e girdiğim belli olduğunda çok mutlu olmuştum. O sabah sınav sonuçları açıklandığında, arkadaşlarımla buluşmaya birinin yazlığına gittiğimde sevincimi gören bir arkadaş, annesi nereyi kazandığını sorunca: "Vah vah evladım orası 2 senelik değil mi?!" demişti. Bunca sene sonra hala hatırlar, gülerim.

Boğaziçi'ndeki eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra aynı üniversitenin Uluslararası İlişkiler bölümüne yatay geçiş yapışını da özetler misin? Şartları neydi bu geçişin?

Çok severek, isteyerek otelcilik eğitimi aldığım için 2. olarak mezun oldum. Boğaziçi Üniversitesi'nde 2 senelik bölümlerde ilk 3 ile mezun olanlara üst geçiş hakkı veriliyordu. Eh askerliği uzatalım dedik. İşletmede kontenjan doluydu. Önce Uluslararası Ekonomi double başladım, sonra uluslararasına devam ettim.

Üniversite eğitimi sonrasında neler oldu? Nerelerde çalıştın?

Üniversite eğitimim boyunca birçok farklı işte çalıştım. En son da henüz

öğrenciyken bir M&A (Mergers and Acquisitions) firmasında işe girdim. Buranın büyük ortağı İskoç patronumuzdan farklı hayat görüşlerine ek olarak detoks nedir öğrendim. İlk detoksuma, Tayland'a onun vesilesi ile gittim.

“Sağlıklı yaşam” üzerine nasıl bir yol izledin? Bu günlere nasıl geldin? Ülkemizin detoks öncülerinden oldun. Nedir bu detoks? İnsanlarımız için yeni bir konsept olduğu için botoksle karıştırılıyor.

Üniversitede normal kilolu, enerjik biriyken, işteki stres, hareketsiz iş hayatı, diyet içecek ve diyet bisküvilerle 25 kilo aldım! Diyetler asla işe yaramıyordu. 3 kg veriyor, 5 kg alıyordum. Yılsonu primimi benim yerine harcayıp 10 günlük detoksa Tayland'a gönderen İskoç işverenim sayesinde hayatım değişti. 10 günde 6 kilo yağdan verdim, eski enerji geri geldi. Baktım programda kimse kalori saymıyor. Önce özel bir detoks, sonra Alkali Beslenme ile vücudun kimyası dengeleniyordu. Eh kimya da bizim işimizdi. Orada detayları öğrendim. Alkali

Beslenme üzerine bir sürü kitap sipariş ettim çünkü o zaman Türkiye'de bunu anlatan tek bir diyetisyen veya doktor yoktu. Dönünce kendime bu beslenmeyi uygulayarak 2 ayda ideal kiloma indim ve bir sene korudum. Artık bunu başkaları ile paylaşmaya hazırdım. Evet o dönemde botoks daha yeniydi, detoks ise hiç bilinmiyordu. Yıl 2005'ti, yani tam 20 sene olmuş.

The Life Co'da yöneticilik yaptın. Önce Ersin Pamuksüzer Bey'in İstanbul ve Türkbükü'ndeki işletmelerinde. Sonrasında Ferit Şahenk Bey için İstanbul'da bir detoks merkezi oluşturdu. TV kanallarında Gülben Ergen'le programlara çıkarak halkımızın sağlıklı yaşam üzerine aydınlanmasına yardımcı oldun. Gazete ve mecmualarda yazıların yayınlandı.

Çalıştığım finans şirketinin sahibi ile Bodrum'da bir yaz dönemi Spa'sı açmıştık. O sırada Ersin Pamuksüzer'e, beni yolladığı Tayland'daki detoks merkezinden bahsettim. Ben de tekrar gittim. Tecrübesinden çok etkilenen Ersin Bey, “Herkesin nasıl bir cep telefonuna ihtiyacı varsa, herkesin detoksa da ihtiyacı var” diyerek, Bodrum Türkbükü'nde ilk ismi Chium olan The Life Co'nun temellerini attı. Ben de tam 7 sene boyunca Bodrum ve İstanbul The Life Co'larda hem çalıştım hem büyük tecrübe kazandım. Dünyanın birçok merkezinde eğitimlere gittim. 7 senenin sonunda Ferit Şahenk için bir merkez kurdum ve devrettim. Evet detoks konsepti henüz Türkiye'de yokken bu işlere giriştiğimiz için de ilgi çoktu,

biz de medyadaki talep üzerine bolca tanıtım yaptık.

Uzun zamandır da Armutlu'da kurduğun mutfaktan İstanbul halkına sağlıklı yiyecek paketleri gönderiyorsun. Bebek'teki ofisinde “sağlıklı yaşam” üzerine danışmanlık hizmeti veriyorsun. Bu çalışmalarınla ilgili neler söylesin?

7 sene The Life Co, 2 sene Doğuş D-Life sonrası son 11 senedir kendi alkali yiyecekler ve detoks içecekleri üretim mutfagım var. Ayrıca dünyanın farklı yerlerinde otellere detoks programları kurdum. Ben doktor veya diyetisyen değilim. Hasta insanlarla çalışmıyorum. Hastalık iyileştirmek gibi bir iddiam yok. Ekiplerimle insanların alkali, glutensiz, şekersiz, mayasız, laktozsuz, katkı maddesiz beslenme yaparak, günlük düzenli yürüyüş, dinlenme, uyku kalitesinin, bağırsak çalışmasının önemini fark etmelerine vesile oluyoruz. 20 senedir söylediğimiz şeyleri şimdi doktorlar da sağlık kuruluşları da fark etmeye başladılar. Çünkü dünyada hasta insandan çok “Sağlıksız” insan var. Sağlık sektörünün “yeni ve bereketli bir pazar” diye baktığına, biz “bardak kırılmadan masanın kenarından ortasına itmek” diyoruz. Çünkü kırılmış bardağı yapıştırmak çok daha zor. Bir kere hasta olunca iyileşmek kolay değil.

“Sağlıklı yaşam” üzerine başka ne gibi çalışmaların oluyor? “Sağlıklı yaşam” konseptini küçük

yaşta edinebilmeleri için okullarda öğrencilere seminerler; kurum çalışanlarının sağlıklı ve daha verimli olmaları için workshoplar düzenlediğini biliyoruz.

Doğru. Çok güzel ve sevdiğim bir terim: “Balık verme, balık tutmayı öğret.” Kişiler sağlıklı yaşamda kendi gemilerinin kaptanı

olmayı öğrenmeliler. Kendi vücudunu dinlemeyi ve yönetmeyi öğrenmeyen yol alamaz. Canım babam her zaman “Vücuduna güven, o kendini iyileştirir” der. Bizim yaptığımız vücudun bu iyileştirmeyi yapması için gerekli ortamı sağlamak. Okullarda su içmenin önemi, sebze ağırlıklı beslenmenin faydası neden okutulmuyor? Çocuklar evde pişirilen patatesin ertesi

hafta yenmeyeceğini fark ettiklerinde, 1 sene raf ömrü olan patates cipslerini yemek istemiyor. Eğitim her konuda olduğu gibi sağlıklı ve uzun bir ömür için de şart. Çok yüksek makamlara gelmiş fakat su nasıl içilir, kuralları nedir bilmeyen birçok danışanım oldu. Eğitimi bir anne-babanın evladı olup, eğitimi önemsememek zaten olmaz. Eğitim işimizin büyük parçası.

TAC Mezunlar Derneğimizin yayın organları kanalıyla mezunu olduğun okulumuz mezunlarına ne gibi bir mesaj vermek istersin?

Biz küçükken, canım babamı ziyarete gelen çok öğrenci olurdu. Üniversite için seçim tercihleri konusunda akıl danışırlardı. Babam onlara “Çocuklar, az yürünmüş yoldan yürüyün” derdi. Demek ki kulağıma küpe olmuş. Uzun yıllar Detoks Uzmanı deyince internette Türkiye’de tek benim adım çıkardı. Çok şükür şimdi bizim de eğittiklerimiz dahil birçok kişi ve doktorlar, diyetisyenler Detoks ve Alkali Yaşam anlatıyor. Ayrıca otelci olmak tutkusu ile gitmek istediğim Amerika’ya, sonradan defalarca birçok Sağlıklı Yaşam eğitimi için gittim. Biz planlar kurarken hayat gerçekten bizi bambaşka yerlere yönlendirebiliyor. Ben yaptığım şeyi çok seviyorum. Bu da sonsuz istek ve 7/24 çalışsanız bile azalmayan bir enerji veriyor. Mezunlarımıza haddim değil ama hala öğrenci olan kardeşlerimize; sevdiğiniz şeyi yapın, böylece 7 gün iş değil sevdiğiniz şeyi yaparsınız diyebilirim. Hep söylüyorum sadece Tarsus Amerikan Koleji’nde aldığım eğitim ve vizyon ile

bugünkü ben oldum. Diğerleri hep bir etiket. Bunu belki okurken fark etmiyor kişi ama sonradan dönüp bakınca veya başka okullarda okumuş kişilerle hayat görüşlerimizin ve kendimize güvenimizin farkını görünce anlıyor.

Mezunlarımıza söyleyebileceğim; sağlıklı yaşamda sadece vücudunuzun verdiği tepki ve sonuçları dinleyin. Sebze, yemiş, baklagil ağırlıklı beslenmek, alkali su içmek, düzenli yürüyüş ve kaliteli uyku hepimizi genç ve sağlıklı tutar. Hayatta “Kirlen Temizlen” döngüsünü hep hatırlayalım. Parkta oynarken üstü başı kirlenen çocuk nasıl eve gidip banyo yapıyor, temizleniyorsa, yaramazlıklarınız sonrası temizlenmeyi unutmayın. Ara ara aç kalın, hem güneşten hem soğuktan korkmayın. Doğada hayvanlar her zaman yiyecek bulamıyor, kışın güneş bulunca hemen altına geçiyor, havalar soğuduğunda palto giymiyorlar. Doğal yaşamda hayvanlar hasta olmazken, evcil hayvanlarda insanlarda görünen tüm hastalık türleri mevcut. Kafanız karışınca doğayı örnek alın. Raf ömrü uzun gıdaların bizim ömrümüzü kısalttığını unutmayın. Hastalanmadan sağlıklı kalmak, hastalık tedavisinden daha kolay bunu unutmayın. Sevgi ve sağlıklı...

Bir özel teşekkür de beni en iyi şekilde yetiştiren anneciğim ve babacığma.

Ve tabii ki TAC sevgisine hayran olduğum enn hasından TAC’li, TAC ‘63 Babacığım Erdoğan Kaynak’a, iyi ki varsın...

Bu güzel röportaj için teşekkürler.

Sıcak Bir Yaz Günü TAC Ankara Buluşması: Atalay Bahçe Partisi

Yazan: Ayben İpek Kodal '21

Yaz aylarının yakıcı ve kavurucu sıcak havasından bizleri kurtarıp, serin bir bahçede kardeşliğimizi pekiştirip içimizi ısıtan bir buluşmayı, Tarsus Amerikan Koleji mezunları olarak Ankara'da gerçekleştirdik.

27 Temmuz 2025 Pazar günü, değerli mezunumuz TAC '72 Cengiz Atalay Abi'nin nazik davetiyle, Angora Evleri Sitesi'ndeki muhteşem bahçesinde toplandık. Gökyüzünün berrak ve mavi olduğu bu

güzel yaz günü, içimizi ısıtan kardeşliklerle daha da anlam kazandı.

Cengiz Abi ve değerli eşi Doro Hanım, etkinliğe katılan her bir konukla tek tek ilgilendi ve konukseverliğiyle herkese kendini evinde hissettirdi. Bu içten karşılama, bahçenin dört bir yanına yayılan samimi atmosferle birleşince, buluşmamız adeta bir aile toplantısına dönüştü. Onun bu sıcak yaklaşımı, herkesin unutulmaz anılar biriktirmesine vesile oldu.

Bahçeye kurulan masalarda yılların eskitemediği dostluklar yeniden filizlendi.

Cengiz Abi'nin bahçesi artık tanıdık bir yer olduğu için biz de her zamanki yerimizi aldık. Her masada farklı bir hikâye, farklı bir anı canlandı. Tarsus'un meşhur mezesi humus, Adana'nın gözdesi etler, Ege'den yaprak sarma, benim favorim olan barbunya ve daha birçok ikramla karınlarımız doydu. Her damak tadına uygun içeceğin de yer aldığı açık büfede karar vermek bir hayli zordu. Catering firmasının özenle barbeküde pişirdiği etler, çeşitli içecekler, keyifli sohbetler ve kahkahalarla birleşince, bu buluşma

tam anlamıyla bir şölen haline geldi. Lezzetler kadar paylaşılan anılar da hafızalarda yer etti.

Tatlı Sohbetler, Paylaşılan Anılar ve Parlayan Detaylar

Etkinliğimizde her daim Beşiktaşlı, değerli mezunumuz TAC '64 Uluç Gürkan Abi, bizlerle lezzetli sohbetler edip, deneyimlerini, tecrübelerini ve güzel anılarını genç mezunlarla paylaştı. Bunun yanı sıra eski dostlarıyla da hasret gidererek onlarla da son derece keyifli sohbetler gerçekleştirdi.

TAC '74 Refik Kutluer Abi ve kıymetli eşi Şefika Kutluer Hanım, müzikle örülü yaşam öyküleriyle buluşmamıza ayrı bir renk kattılar. Yıllara meydan okuyan sanatsal üretkenlikleri ve zarafetleri, bahçedeki sohbetlere adeta bir melodi gibi karıştı. TAC '73 Hüseyin Diriöz Abi ise Moskova'dan Washington'a, NATO'dan Umman'a uzanan diplomasi

dolu görevlerinden bahsederek hem genç mezunlara hem de kendi kuşağındaki mezunlara dünyayı farklı pencerelerden görme fırsatı sundu.

İş dünyasında elde ettiği başarılarıyla dikkat çeken TAC' 92 Kemal Uslu Abi, uluslararası lojistik sektöründeki deneyimlerini aktarırken, aynı dönemden mezunumuz TAC'92 Özgür Şahin Abi, ortopedi alanındaki birikimlerini paylaşarak bizlere farklı ufuklar açtı. Tasarım alanında adını duyuran TAC'88 Füsun Yıldırım Abla, mimarlık mesleğindeki estetik ve işlevselliği buluşturan çalışmalarından bahsederken; sağlık alanında otuz yılı geride bırakan TAC '86 Müge Aysun Abla, eczacılık mesleğinde kazandığı deneyimleri samimi bir şekilde aktardı.

Psikoloji alanındaki uzmanlığıyla tanınan TAC'94 Gaye Özpineci Abla, insan davranışlarını anlamının yaşamın her alanına nasıl dokunduğunu vurguladı. TAC'79 Ali Sedat Abi, ekonomi ve

finans dünyasındaki deneyimlerini genç mezunlarla paylaşıırken; TAC'94 Can Yücesoy Abi ile sohbetimizde bana tahkim ve hukuk dünyası üzerine çok değerli tavsiyeler verdi; bu samimi paylaşımlar, mezunlarımız arasındaki kuşaklar arası bağın ne kadar kıymetli olduğunu bir kez daha hissettirdi.

Burada adından bahsedemediğim daha nice kıymetli mezun abilerim ve ablalarımın çok tatlı ve aynı zamanda son derece ufuk genişleten sohbetlerde bulunduk.

Serin Yaz Akşamı, Dans ve Neşe Dolu Anlar

Bir Atalay Bahçe Partisi klasiği olarak Cengiz Bey ve Doro Hanım harika danslar ettiler ve bizler de önce onların sanatını izleyip sonrasında onlara katıldık. Her ne kadar bu denli lezzetli olan yemekleri eritmek istemesek de biz de yediğimiz yemekleri dans eşliğinde eritmeye başladık.

Üniversiteye başladığım ilk zamanlarda

Ankara'ya ve birçok kişiye yabancı olarak geldiğim ilk mezunlar etkinliği yine Cengiz Abi'nin bahçesinde olmuştu, mezun olduğum yaz geldiğim ve asla tamamen son olmamakla beraber Ankara'ya uzun bir süreliğine veda etmeden önce geldiğim son etkinlik de yine Cengiz Abi'nin bahçe partisi olduğu için bir hayli duygulandım. Yılların eskitemediği ve hala ilk seferki gibi sıcak hissettiren ve heyecanlandıran bir etkinlik gerçekleştirdik.

Hava kararmaya başladığında, bitmesini hiç istemediğimiz bu özel buluşmanın misafirleri yavaş yavaş ayrılmaya başladı. Güler yüzler, paylaşılan anılar ve derin sohbetler aklımızda canlı bir hatıra olarak kaldı. Her köşede hissedilen sıcaklık, dostluğun ve ortak anıların ne kadar değerli olduğunu bir kez daha hatırlattı. Cengiz Abi'mizin özenle hazırladığı bu unutulmaz bahçe partisinden, bir sonraki buluşmada yeniden bir araya gelme umuduyla ve içimizde tatlı bir mutluluk bırakarak ayrıldık.

TEMMUZ

İSTANBUL

AĞUSTOS

ADANA

MERSİN

TARSUS

TAC'LİLER KIBRIS'TA BULUŞTU

TAC '88 Hülya Koçak Küçükoğlu

Tarsus Amerikan Koleji'nde okumak elbette güzeldir; fakat mezunu olmak, çok daha derin ve ömür boyu sürecek bir ayrıcalıktır. TAC mezunu olmak, yalnızca bir okuldan mezun olmak değil, yaşam boyu süren bir kardeşlik zincirine katılmak demektir. Aradan yıllar geçse de mesafeler artsa da dünyanın neresinde olursak olalım, TAC'liler ilk günkü sevgi, saygı ve bağlılıkla bir araya gelmeye devam eder. Bu okulun sıralarında başlayan yolculuk, mezuniyetle bitmez; aksine mezuniyetle birlikte bambaşka bir güzellik kazanır. Çünkü TAC'li olmak, hayatın her

safhasında yanında bir kardeş, uzatılan bir el ve paylaşılan bir gülüş bulabilmektir.

Kadim bahçemizin mezunları, bu kez Akdeniz'in incisi Girne'de buluştu. Daha önce küçük bir grubun birlikte yediği yemeği saymazsak, bu Son Cuma, Kıbrıs'ta gerçekleşen ilk buluşma olmasıyla ayrı bir anlam taşıdı. Limana ve Girne Kalesi'ne çok yakın, Dirim Avşar '05 kardeşimizin ayarladığı samimi ve güzel bir mekânda toplanan TAC'liler, sıcak bir Kıbrıs akşamında dostluklarını pekiştirirken, Girne Kalesi'ni "Bom" sesleri ile çınlattı.

Katılım yoğundu; hem Ada'da yerleşik olan TAC'liler hem de tatil için Kıbrıs'ta bulunan mezunlarımız bir araya gelerek sohbetin, mavranın tadını çıkardı. Yerleşik mezunlarımızın sayısının oldukça fazla olması, bu güzel geleneğin Kıbrıs'ta da düzenli olarak devam edebileceğinin sinyallerini verdi.

Bu Son Cuma, yalnızca Kıbrıs'ta gerçekleşen ilk buluşma olarak değil, aynı zamanda TAC '88 Hülya Koçak Küçükoğlu'nun doğum günü kutlamasıyla da hatıralarda yerini aldı. Hülya'nın getirdiği pastanın kesilmesiyle iki kutlama bir arada yapıldı, kahkahalar ve anılarla dolu keyifli bir gece yaşandı.

Katılanlar arasında Ahmet Ratib '81, Dilek Kurtoğlu '87, Hülya Küçükoğlu '88, Umut Yalnız '88, Cem Kurtoğlu '89, Emine Halil '92, Mehmet Uğur G. '92, Emrah Adalıoğlu '93, Didem '02, Yusuf Erkmen '02, Yağmur Aydın Öcal '05, Dünder Kaan Öcal '05, Alican Poyraz '05, Kadir Güverte '05, Dirim Avşar '05, Nedimcan Yasavur '05 ve Helin Karaboğa '16 vardı.

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi Başkanı Yusuf Erkmen '02, ile yine İstanbul'dan Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu üyesi Umut Yalnız '88, Alican Poyraz '05 ve Mersin'den TAC '87 Dilek Kurtoğlu'nun özel olarak Son Cuma için aramızda olmaları, bu ilk buluşmayı daha anlamlı hale getirdi. Üstelik Umut, Kıbrıs'a gelirken eli boş gelmemiş ve Mezunlar Derneği'nin hediyesi olarak bizlere TAC logolu şapkalar da getirmişti. Bunun için kendisine ve Mezunlar Derneği'ne çok teşekkür ediyoruz. Hülya Koçak Küçükoğlu '88 ve eşinin, Nedimcan '05 ve TAC '16 Pelin Karabora'nın Kıbrıs tatillerinin Son Cuma'ya denk gelmesi ve aramızda olmaları, bize katılmaları da çok güzel bir tesadüf oldu.

Her Son Cuma'da olduğu gibi, bu buluşmada da TAC kardeşliğinin nesiller boyu süren sıcaklığı ve bağlılığı bir kez daha hissedildi. Kıbrıs'ta TAC ruhunu yaşatmaya devam edeceğimiz nice buluşmalarda görüşmek dileğiyle...

MUHTAR KENT STEM KAMPI BAŞLADI

Bu hafta Tarsuslu 120 çocuk için bilim dolu bir hafta başladı: Muhtar Kent STEM Kampı.

İkincisi düzenlenen bu özel kamp, TAC '71 Muhtar Kent'in katkılarıyla hayata geçirilen ve tarihi Misak-ı Milli binasında yer alan Muhtar Kent STEM Laboratuvarı'nda gerçekleşiyor. Merkez, Tarsus Amerikan Koleji'ne ve yaşadığımız topluma bilim ve sanat alanında katkı sağlamak amacıyla kuruldu.

Laboratuvar; 3D yazıcılar, ahşap atölyesi, artırılmış gerçeklik, müzik kayıt stüdyosu, podcast alanı, sanat atölyesi ve galeri gibi farklı öğrenme alanları sunuyor.

27 Haziran-4 Temmuz 2025 tarihleri arasında gerçekleştirilen kampta, 120 çocuk tamamen ücretsiz olarak bilimle buluşuyor. Etkinlikler; Muhtar Kent Vakfı bursiyerleri ve okulumuzun teknik ekibi tarafından yürütülüyor. Kamp, Mersin Büyükşehir Belediyesi ve TAC Mezunlar Derneği'nin katkılarıyla destekleniyor.

TAC OKUL AÇILIŞI

2025-2026 eğitim-öğretim yılı açılış törenini, 04 Eylül 2025 Perşembe günü öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, mezunlarımız ve velilerimizin katılımıyla büyük bir coşkuyla gerçekleştirdi.

Törende, aramıza yeni katılan hazırlık sınıfı öğrencilerin heyecanını hep birlikte paylaşıırken tüm öğrenciler okula ve arkadaşlarına kavuşmanın mutluluğunu yaşadılar. Her sene olduğu gibi 12. sınıfların okula coşkulu girişleri hepimize duygusal anlar yaşattı.

Okul Müdürü Erkan Gültekin ve Okul Başkanımız Mrs. Dr. Mary C, O'Bryon'ın açılış konuşmalarıyla başlayan tören, Öğrenci Birliği Başkanı Demir Zihni Uğurses ve Demir Zaimoğlu'nun konuşmalarıyla

devam etti.

TAC Mezunlar Derneği Başkanımız TAC'94 Bedia Gücüm konuşmasının ardından 2025-2026 eğitim-öğretim yılında en yüksek TAC puanına sahip olan 12. sınıf öğrencisi Ali Mirza Kılınç, 11. sınıf Mert Güzel, 10. sınıf Ömer Ufuk, 9. sınıf Öykü Arı'ya ödülleri takdim etti.

Spor dalında başarılarına imza atarak hepimizi gururlandıran Anıl Alyanak, Mina Uçakkan, Kadriye Erva Özek, Arel Gültekin'e Başkanımız Dr. O'Bryon ve Okul Müdürü Erkan bey tarafından takdim edilen plaketlerin ardından açılış töreni coşkuyla tamamlandı.

TAC ailemize yeni dönemin mutluluk ve başarı getirmesini temenni ediyoruz.

Tarsus SEV İlkokul ve Ortaokulu 2025-2026 eğitim öğretim yılına 8 Eylül Pazartesi günü coşkulu bir törenle başladı.

Tarsus SEV ailesine başarılı ve mutlu bir yıl dileriz.

Gururumuz Kadriye Erva Özek

TAC 9. sınıf öğrencisi Kadriye Erva Özek, Türkiye ile U16 Kadınlar (Division B) Avrupa Basketbol Şampiyonası'nda yer aldı. Avrupa 3.'sü olarak Division A'ya yükselen Türkiye'nin tüm maçlarında forma giyen Özek, başarılı performansı ile göz doldurdu.

Türkiye'nin ve Özek'in turnuva istatistikleri aşağıdaki gibidir:

1. Maç: Türkiye-İsviçre: 52-29 (Özek: 20,49 dakika süre, 2 sayı, 6 asist, 2 ribaund)

2. Maç: İzlanda-Türkiye: 59-84 (Özek: 28,40 dakika süre, 10 sayı, 6 asist, 1 ribaund, 1 top çalma)

3. Maç: Türkiye-Avusturya: 68-36 (Özek: 27,05 dakika süre, 8 sayı, 4 asist, 3 ribaund, 3 top çalma)

4. Maç: İrlanda-Türkiye: 27-62 (Özek: 19,55 dakika süre, 9 sayı, 2 ribaund, 2 asist, 2 top çalma)

Çeyrek Final: Türkiye-Slovakya: 89-47 (Özek, 15,07 dakika süre, 5 sayı, 4 asist, 2 top çalma)

Yarı Final: Türkiye-Litvanya: 49-63 (Özek, 17,23 dakika süre, 3 sayı, 4 ribaund, 1 asist)

3.'lük Maçı: Türkiye-İsviçre: 54-46 (Özek: 5,37 dakika süre, 2 ribaund)

TBF Genel Sekreteri ve TAC '83 Serhan Antalyalı da turnuva sırasında oyuncumuz Kadriye Erva Özek'i ziyaret ederek başarılar diledi.

Öğrencimiz Özek'i ve Türk Milli Takımı'nı tebrik ediyor, Division A'da başarılar diliyoruz.

Voleybolcularımız sezona başlıyor

TAC SK Kadın Voleybol Takımı, 2025-2026 sezonuna 4 Ekim 2025 Cumartesi günü Mersinli Ahmet Spor Salonu'nda oynayacağı Düziçi Gençlik maçı ile başlayacak. Müsabaka saat 14.00'te oynanacak.

TAC SK yeni sezonda 13. Grup'ta aşağıdaki rakipleri ile mücadele edecek.

ADANA B. ŞEHİR BLD.

ADANA SPORCU EĞİTİM SPOR

ADANA T.D.S.

SİBANET KOZAN İMAMOĞLU SPOR

SEYHAN BLD.

ARSAVEV HATAY VOLEYBOL

KONYA EREĞLİ SÜMER SPOR

MERSİN İHTİSAS

TOROS ÜNİVERSİTESİ MERSİN VOLGEM

MERSİN TOROSLAR BLD.

DÜZİÇİ GENÇLİK

Kadın Voleybol Takımımıza yeni sezonda başarılar diliyoruz.

TAC Spor Kulübü başarıya doymuyor

1-3 Ağustos 2025 tarihleri arasında İstanbul'da Burhan Felek Atletizm Tesisleri'nde düzenlenen Master Atletizm Türkiye Şampiyonası'nda TAC Spor Kulübü 3 atlet ile temsil edildi. TAC SK'yi Ali Cerrahoğlu '78, Tekin Akpolat '78 ve Erdinç Ertürk temsil etti.

3000 mt. Yürüyüş'te Tekin Akpolat (M-65 Kategorisi) yarışmaları 22.24.99'lük derecesi ile 4. olarak tamamladı.

400 mt.'de mücadele eden Erdinç Ertürk (M-65 Kategorisi) yarışmaları 1.34.04'lük derecesi ile 4. olarak bitirdi.

Cirit Atma'da (600 gram) mücadele eden Erdinç Ertürk (M-65 Kategorisi) 25.49 metrelik atışı ile yarışmaları 2. olarak noktaladı.

Yüksek Atlama'da Ali Cerrahoğlu (M-65 Kategorisi) yarışmaları 1,54 metrelik derecesi ile 1. bitirdi ve Türkiye rekorunu egale etti.

Atletlerimiz madalyalarını Federasyon Başkanı Ahmet Karadağlı'dan aldı.

Tüm atletlerimizi mücadeleleri için tebrik ediyor, önümüzdeki turnuvalarda başarılar diliyoruz.

Arel Gültekin'den büyük başarı

TAC 9.Sınıf öğrencisi Arel Gültekin, Kuzey Makedonya'nın başkenti Üsküp'te düzenlenen 18. Avrupa Gençlik Olimpik Yaz Festivali'ni (EYOF 2025) 3 altın madalya ve 2 Türkiye Rekoru ile tamamladı.

Gültekin, 200 metre kelebek finalinde 2:00.33'lük derecesiyle EYOF şampiyonu olurken; 100 metre kelebek finalinde elde ettiği 53.61'lik derecesiyle hem altın madalyaya ulaştı hem de 15-16 yaş kategorisinde yeni Türkiye rekorunun sahibi oldu.

Gültekin'in de yer aldığı 4x100 metre karışık erkek bayrak takımı, finaldeki 3:49.60'lık derecesiyle EYOF

şampiyonluğunu kazanarak bir altın madalya daha kazandı ve 15 yaş kategorisinde yeni bir Türkiye rekoruna imza attı.

Gültekin, EYOF 2025'teki başarıların yanı sıra Slovakya'nın Samorin kentinde düzenlenen Avrupa Gençler Yüzme Şampiyonası'nda da önemli başarılarla imza attı.

200 metre kelebek seçmelerinde 1:59.83'lük derecesiyle, 50 metre kelebek seçmelerinde ise 24.89'luk derecesiyle iki farklı branşta 15 yaş Türkiye Rekorunu kırmayı başardı.

Arel Gültekin'i tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

GÖZÜMDE CANLANIR KOSKOCA MAZİ

Sevgili TAC,

Bu sayımızda TAC Memories anı evimizden farklı üç görsel ile birlikteyiz.

İlk görselimiz bir zamanlar tüm Türkiye’de olduğu gibi, okulumuzda da giyilmesi zorunlu olan resmi şapkanın görseli. Bu şapkalar okul kıyafetlerinin zorunlu bir parçası idi. TAC Memories sanal anı evimizle birlikte, TAC Mezunlar Derneği ofisinde yer alan fiziki TAC Anı Evi’nde de korunuyor.

İkinci görselimiz, okulumuzda yıllarca ve farklı dönemler tarafından sahnelenmiş olan Pirates of Penzance tiyatro oyununun 1953 yılına ait bir görseli. 1989 mezunlarımız Tolga Kutlu ve Cem Saraydar’ın emekleri

ile www.tacmemories.org adresinde oluşturulan TAC Drama Club Anı Albümü adlı salonumuzda yer alıyor.

Üçüncü görselimiz ise bugün oldukça modern yönetim ofislerinin de yer aldığı Sadık Paşa binasının 80’li yıllardan bir görseli. Binanın o zamanki hali kadar önündeki burunlu otobüs de görsel hafızamıza işleniyor.

TAC Anı Evi ve www.tacmemories.org, TAC Mezunlar Derneği’nin bir anlayışını yansıtıyor. TAO ve TAC’nin muhteşem tarihleri ve kültürel birikimlerini korumak ve gelecek nesillere bu birikimi aktarabilmek. TAC Anı Evi, 2014 yılında Merhum Haydar Göfer öğretmenimizin de katıldığı bir resmi

törenle açılırken, www.tacmemories.org ise 2021 yılında yayına başlamış idi. Okulunuza uğradığınızda, Misak-i Milli kampüsü içinde yer alan TAC Mezunlar Derneği ofisini ve TAC Anı Evi’ni ziyaret etmenizi diliyoruz. Ayrıca elinizde bulunan TAO ve TAC tarihine ait her nevi anı eşyasının gerek anı evine bağışlanması ve gerekse

de görsellerinin www.tac.memories.org adresinde sergilenmek üzere paylaşılmasını da öneririz. Bu iki oluşum da mezunlarımızın ve öğretmenlerimizin katkıları ile bugüne kadar geldi.

Hepinizi saygı ve sevgi ile selamlıyoruz.

TAC Mezunlar Derneği

TAO '41 Hadi İlbaş

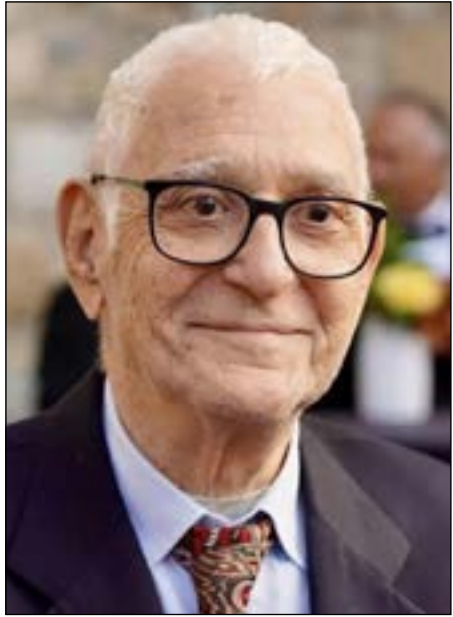
TAC '58 Ergün Özkardeş

**TAO '63 & TAC '66
Dr. Cevdet Caner**

TAC '63 Ahmet Hakan Özçürümez

TAC '59 Taner Özgen

TAC '60 İsmail Yedidal

TAC '69 Ali Kardam

TAC '70 Fikret Deniz

TAC '73 Ender Aydın

TAC '90 Aybars Aka

MEZUNLARIMIZ

TAO '41 Hadi İlbaş

TAC '58 Ergün Özkardes

TAC '59 Taner Özgen

TAC '60 İsmail Yedidal

TAO '63 & TAC '66 Dr. Cevdet Caner

TAC '63 Ahmet Hakan Özçürümez

TAC '69 Ali Kardam

TAC '70 Fikret Deniz

TAC '73 Ender Aydın

TAC '90 Aybars Aka

ÖĞRETMENLERİMİZ

Fizik Öğretmeni Sami Işıksal

MEZUN YAKINLARIMIZ

TAC '94 Eda Işıksal Yatağan ile TAC '97 Erkan Fuat Işıksal'ın babaları Emektar Fizik

Öğretmenimiz **Sami Işıksal**TAC '98 Selçuk Doğan'ın annesi **Selam Doğan**

TAC '57 döneminden aynı zamanda okulumuzun uzun yıllar idari amirliğini yapan rahmetli Gökçen

Burdurdoğlu'nun eşi, Tarsus SEV '18 Gökçen Burdurdoğlu'nun babaannesi **Gülşen Burdurdoğlu**TAC '02 Alper Pak ve TAC '10 Cansu Pak'ın anneleri **Hale Pak**TAC '92 Emin Özgür'ün babası **Orhan Özgür**TAC '85 Fatih Gün'ün babası, TAC '21 Pırl Gün ile TAC '23 İpek Gün'ün dedeleri **Mehmet Gün**TAC '94 İbrahim Arıncı ile TAC '98 döneminden Esra Arıncı'nın anneanneleri **Kadriye Özkırşehirli**TAC '92 Nazmiye Sabuncuoğlu Aslantürk'ün babası **Mehmet Can Sabuncuoğlu**

TAC '84 Ruhi Koçak'ın annesi, TAC '13 Nazlı Koçak ile TAC '19 Deniz Koçak'ın

babaanneleri **Mürüvvet Koçak**TAC '84 Alper Özkardes'in babası TAC '58 mezunumuz **Ergün Özkardes**TAC '04 Buğrahan Uğuz'un annesi **Perim Erden**TAC '80 Önder Şirikçi ile TAC '85 Serdar Şirikçi'nin anneleri **Ceyhun Şirikçi**TAC '97 Erkan Andaç ile TAC '02 İpek Andaç'ın babaları **Tank Andaç**TAC '83 Adnan İhsan Aybaş'ın eşi **Nihal Aybaş**TAC '86 Volkan Güzel'in babası **Nuri Güzel**TAC '84 Kemal Hadra'nın annesi **Meryem Hadra**TAC '02 Emre Turhan'ın babası **Ahmet Oktay Turhan**

TAC '14 Eylül Zeynep Aktı, TAC '17 Yaşar Mert Akyürek, TAC 10. sınıf öğrencisi Kuzey Demir

Akyürek'in dedeleri **Hızır Yaşar Akyürek**TAC '90 Talat Buğur ile TAC '91 Berna Buğur'un babaları **Bekir Buğur**

TAC '82 mezunumuz rahmetli Dr. Abdullah Canataroglu ve TAC '94 Müge Canataroglu'nun

anneleri, TAC '14 Burcu Canataroglu ile TAC '22 Zeynep Canataroglu'nun babaanneleri, TAC 9.

sınıf öğrencisi Ece Selim'in anneannesi **Yücel Canataroglu**

TAC '97 Sabri Algun Aka'nın abisi TAC '90 Aybars Aka, TAC '03 Mehmet Gilik'in annesi, TAC

'03 Gizem Gilik'in kayınvalidesi **Neriman Gilik**TAC '03 Mine Mavi'nin babası **Erdal Mavi**TAC '84 Bora Güner'in annesi, TAC '20 İlayda Güner'in babaannesi **Berrin Güner**

TAO '63 & TAC '66 Dr. Cevdet Caner'in ardından

GERÇEK İNSAN, GERÇEK DOST, SEMPATİK KARDEŞ CEVDET'İN ARDINDAN

Sevgili Cevdet'i Talas'tan tanırım. Çok sempatik ve sevecen bir kardeşimiz, iyi bir insan ve iyi bir doktordur. Son yıllarda, ailesi ile birlikte, USA'da New Orleans'ta yaşıyordu.. Allah rahmet eylesin.. Bana da emeği çoktur. Onunla ilgili bir anımı sizinle paylaşmak istiyorum.

Sevgili kardeşimiz Prof. Dr. Cevdet Caner, Talas'ta benden iki sınıf küçük idi ama kendisini tanırdım. Sempatik ve şakacı bir çocuktur. Mezuniyetten sonra hiç görmedim.

Aradan 50 yıl geçti. Bir gün, ticari bir görüşme için adı verilen firmanın

Kuzguncuk'taki adresine gitmem gerekiyordu. Verilen adres, sokak ve numarayı buldum. Zile bastım... Kapı açıldı. Aaaaaa, bir de baktım, bizim Cevdet Caner!!!! Elinde çanta ile tam kapıdan çıkmaya hazırlanıyormuş. Sarmaş dolaş olduk. İşe gitmek üzere imiş ki ben gelmişim... Özür diledi. Neyse, ayaküstü biraz sohbet ettik. Meğerse, belediye kapı numaralarını yenilemiş ve bana verilen numara bir üstteki binaya verilmiş. Ama bu yanlışlık sebebiyle kapı zili çok defalar böyle yanlış çalındığını da gülümseyerek anlattı. "İyi ki,

bu sefer sen çaldın abi' dedi.

Telefon numaralarnızı teati ettik ve tekrar görüşmek üzere ayrıldık.

Aradan bir süre geçti. Ben geç bir akitte, evde otururken tuvalete gittim. O da ne?

Makatımdan kıpkırmızı kan geldi. 10 dakika sonra tekrar kan geldi. Korktum. Hemen aklıma Cevdet geldi. Aradım. Durumu anlattım. "Abi hemen 20 dakika içinde kan bankası olan bir hastaneye gitmelisin. Neredesin" dedi. Bostancı'da olduğumu söyleyince, benim acilen Maltepe Üniversite Hastanesi'ne gitmemi, orada yakın bir arkadaşına telefon edeceğini ve Prof. Dr. Yakup Bey'in hastası olacağımı söyledi. O arada benim makatımdan kanamalar devam ediyordu ve halsizlik başlamıştı. Hastaneye yetiştığımızde ben iyice halsiz ve bitkin düşmüştüm. Başım da dönmeye başladı. Bayılıyordum. Hemen acile aldılar. Tansiyonumu ölçtüler.

4.5 çıktı. Yani öte tarafa gitmeye az kalmıştı! Hemen müdahale ettiler. Kan verdiler ve bir süre sonra, tansiyon ve kan verilerim normale döndü. Kurtulmuştum. Hastanede 10 gün yattım. Meğerse herkesin bağırsağında binlercesi bulunan divertiküllerden birisinde kanama olmuş ve hayatımı tehlikeye sokmuş. İlk günden son güne kadar, sevgili Cevdet hep yakın ilgi gösterdi. Bir yerde, beni doğru yönde ve acil bilgilendirerek hayatımı kurtarmıştı.

O günden sonra genellikle telefon ve WhatsApp ile hep görüştük, sohbet ettik. Geçen yıl düşüp bel kemiğimde hasar olduğunda da taa Amerika'dan beni hiç yalnız bırakmadı. İlgisini hiç üzerimden çekmedi. Gerçek bir insan, gerçek bir doktor ve sempatik bir kardeş idi..

Üzüntüm büyüktür. Işıklar içinde uyusun.

**TAO '61 - TAC '64
FARUK BOZBEY**

AĞABEY KAVRAMININ KARŞILIĞI Dr. Cevdet Caner

Cevdet Caner 1946 yılında İstanbul'da Nişantaşı semtinde doğmuştur. Annesi Necla Hanım, babası Mustafa Şevki Bey'dir. İlkokulu Ankara Maltepe İlkokulu'nda, orta öğrenimini Talas ve Tarsus Amerikan Kolejlerinde yapmış, lise eğitimi sırasında AFS ile bir yıl Amerika Birleşik Devletleri'nin Festus şehrinde eğitimine devam etmiştir. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne 1966 yılında başlamış, mezuniyetinden sonra aynı üniversitede Beyin ve Sinir Cerrahisi dalında uzman olmuştur. Uzmanlık sonrası

Almanya'da Evangelisches Krakenhaus Oldenburg hastanesinde, daha sonra Suudi Arabistan'ın Cidde kentinde Dr. Soliman Fakeeh hastanesinde çalışmıştır. Ülkeye döndükten sonra İstanbul'da Maltepe Özel Marmara Hastanesi'nde Başhekim, Memorial Şişli Hastanesi'nde Genel Direktör ve Çamlıca Medica Hastanesi'nde Başhekim olarak çalışmıştır. Meslektaşı, çocuk sağlığı ve hastalıkları hocası, son anına kadar yanında olan sevgili eşi Dr. Hülya Caner ile evli olup Tolga Caner'in babasıdır.

Kendimizden yaşça büyük erkeklerle kültürümüzde "ağabey-kısaca abi" demek yaygın bir alışkanlıktır. Ancak bazı kişiler kelimenin bu klasik kullanımının çok ötesinde anlam ve değer taşırlar. Yaşamımda çok sayıda insana ağabey-abi demişimdir doğal olarak. Ancak sevgili ağabeyim Cevdet Caner biyolojik olarak sahip olmadığım ağabey kavramını layıkıyla dolduracak birinci sıradaki kişidir.

Öykümüz 1956 yılında Ankara Maltepe İlkokulu'nda başlar. Ben 1956 Eylül'ünde ilkokula başladığımda sınıf arkadaşlarımdan birisi Arif Neşet Caner olup ağabeyi Cevdet Caner 3. sınıf öğrencisiydi. Kaçınıcı sınıfta olduğumuzu tam hatırlamıyorum ama Neşet'in ağır bir trafik kazası geçirdiğini, hastanede yatmakta olduğunu tam bir Cumhuriyet kadını olan ve bizi 5 yıl okutup mezun eden sınıf öğretmenimiz Şükriye Argun tüm sınıfa söyledi ve bu konu ile ilgili bir kompozisyon yazma ödevi verdi. Benim yazdığım kompozisyonu da beğendiğini ifade etti. Cevdet ağabey mezun oldu. Biz de 1961 yılı Mayıs ayında tüm derslerden bitirme sınavlarına girdik. Bu sınavlarda çok heyecanlanmıştım. Bir süredir annem

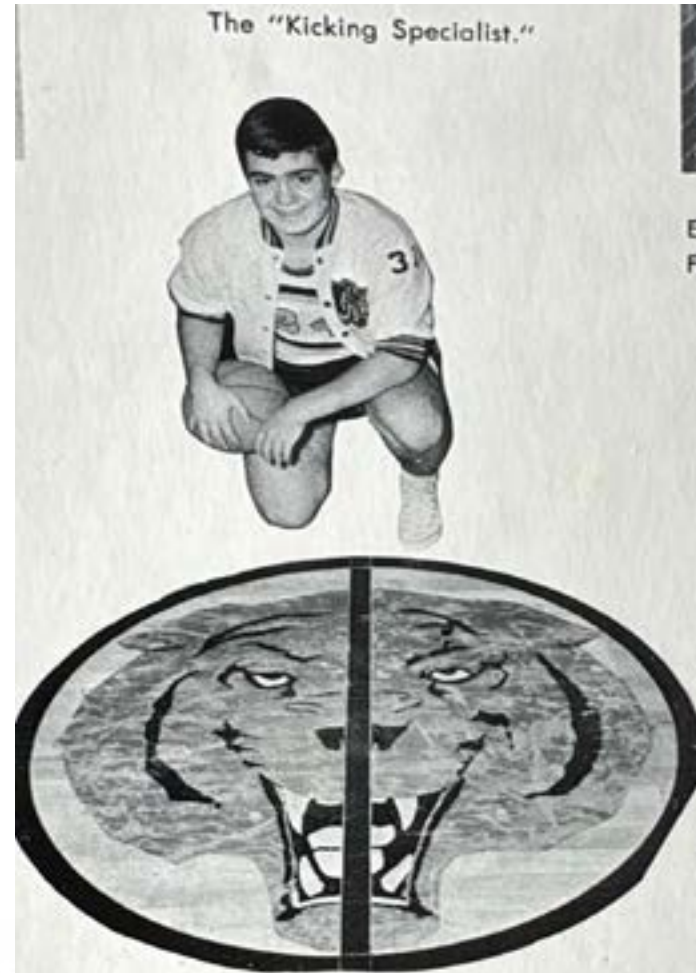
ve babam beni Talas Amerikan Koleji sınavına sokacaklarını söylüyorlardı. Kışları Ankara'da, yazları memleketimiz İzmir'de dedemlerin yanında Alsancak'ta, halamların yanında Karşıyaka'da ve deniz için İnciraltı'nda geçiren benim için Talas okulu pek bir anlam taşımıyordu.

İlkokul bitirme sınavlarında bize moral vermek için Cevdet ağabey geldi. Elinde Aziz Nesin'in İngilizce bir romanı vardı. Talas'ta 2. sınıfa geçmişti. Aziz Nesin'in ismini henüz yeni yeni duymuşken onun İngilizce romanını okuyor olması beni çok etkiledi ve ilk defa o zaman Talas okulu bir şey ifade etti. Kendisine "Ağabey, ben de sizin okulun sınavına gireceğim" dedim. "Gel canım, iyi okuldur" dedi. Talas'ı kazanıp okula başladığımda gene ilkokuldan sınıf arkadaşım Ömer Faruk Soykan, İzmir'den dedelerimizin yakın aile dostu olduğu Bülent Gökay ve doğal olarak Cevdet Caner ağabeyimi tanıyordum. Özellikle yatakhane dolaplarımız için verdikleri "Locker key" açmak için ilk günlerdeki acemiliğimde başvuracağım kişi tartışmasız Cevdet Caner'di. Ailelerimizden ilk kez ayrıldığımız bir dağ başında yeni tanıdığımız kişilerle yakın birliktelik yaşamamız çok değişik bir maceraydı. Böylesine günlerde sırtınızı gönül rahatlığıyla yaslayacağınız bir ağabeyiniz olması çok önemliydi.

Talas'ta gündüzlü öğrenci sayısı çok az olduğu için bir komün gibi yaşıyorduk, okulda ne oluyorsa anında tüm öğrencilerin haberi oluyordu. Okullarda, hele yatılı okullarda lakap takmak bir gelenek olduğu için Cevdet ağabeyime de sınıf arkadaşlarının cüssesi, kilosu ile ilgili bir lakap taktıklarını öğrenmekte gecikmedim. Aklım sıra kendisine takılmak

amacıyla bir gün satranç oynamaya davet ettim. Her zaman kibarlığıyla kabul etti, muhtemelen daha genç arkadaşına satrançla ilgili bir şeyler öğretebilmek gibi bir iyi niyeti olduğuna da eminim. Ama ben iyi niyetli değildim. Kendisi her hamleyi ciddi ciddi düşünürken ben 7 hamle üst üste satrançta L harfi şeklinde giden taşı oynatınca sonunda anladı ve “Bir yakalarsam” dediğinde ben 100 metre sprintini yapmaya çoktan başlamıştım.

Çoğu Talas mezunu gibi o da ben de lise eğitimimize Tarsus Amerikan Koleji’nde devam ettik. Kendisi Lise 2 yılını AFS ile Amerika Birleşik Devletleri’nde geçirmişti. Biz Lise 1’e başladığımızda Amerika’dan dönmüş ve son sınıfa başlamıştı. Sınıflar arası futbol turnuvası başlamadan önce bana Amerika’dan getirdiği track ayakkabılarını gösterdi ve “Bunları maçta

giyeceğim, karşıma çıkma canım” dedi. Tabii karşılıklı oynadık ama sınıf arkadaşım Taylan Dericioğlu’nun anımsattığı kadarıyla bu ayakkabıların çilesini bizim sınıf takımından Mustafa Cömert çekti ve Student Council’da alınan bir kararla bu tür ayakkabıların futbol maçlarında giyilmesi yasaklandı.

Amerika’da geçirdiği yıl içinde yaşadığı bir olayı yıllar sonra anlattı. AFS ile gittiği Festus kenti küçük bir yerleşim yeriymiş ve lokal gazete şehrimize bir Türk değişim öğrencisi geldi şeklinde haber yapmış. Bunu okuyan Yunan kökenli bir kişi bir sini baklava yapıp Cevdet abimin kaldığı aileye götürmüş ve bu tatlının ortak coğrafyamızda çok sevilen popüler bir tatlı olduğunu anlatmış. Bunu duyan Amerikalı aile çok sevinmiş ve Cevdet abimin okuldan dönmesini sevinçle beklemiş, kendisi eve geldiğinde “Bak ne güzel sürpriz” diyerek kimin getirdiğini anlatmışlar. Ancak Cevdet abim yemekte tereddüt etmiş, ilk planda baklavaya dokunmamış. Bu hikayeyi anlattığı zaman ben “Abicim, Festus gibi yerde baklava bulmuşsun, nasıl reddedersin?” diye sordum. Yanıt “Canım, gece yarısı kalktım, sabaha kadar hepsi temiz” şeklinde oldu. Kalbi temiz ağabeyim yıllar sonra bu Yunanlı hanım ile tanışıp çok sıcak sohbetler yapacak kadar insancıl karaktere sahipti. Amerika’da yaşayan Yunan bir kadın ülkesine dönememenin acısıyla yalnız bir yaşam sürdüğünü söylüyordu. Özlemi her geçen gün büyürken, bir gün kendi kültürüne yakın birisiyle karşılaşınca büyük bir sevinç ve heyecanla ülkesinden, oradaki yaşantısından, ortak yemeklerimizden bahsetti.

İkimiz de meslek olarak tıbbı seçtik,

onun öğrencisi olduğu Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi ile benim okuduğum Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’ni ayıran aralarındaki o zamanki adıyla Hasırcılar caddesi, daha sonra verilen adıyla A. Adnan Saygun caddesidir. Cevdet abim Hacettepe’den 1973, ben Ankara Tıp’tan 1974 yılında mezun olduk. Ben ihtisas için Hacettepe Üniversitesi Nöroloji bölümünü kazanıp çalışmaya başladım, ancak bir yıl sonra öteden beri isteğim olan Beyin Cerrahisi bölümüne geçtim. Zaten hiç kopmayan ortak kaderimiz bu sefer Hacettepe Beyin Cerrahisi’nde çok daha yoğun şekilde kesişti. O yıllarda ülkemizde beyin cerrahisi sayısı çok az ve Hacettepe Üniversitesi önemli bir referans merkezi olduğu için nöbetlerimiz çok ağır geçirdi. Uyumak bir yana çoğu zaman beş dakika oturacak zaman bile bulamazdık. Asistanlar olarak 3 yıl, gün aşırı nöbet tutardık. Birlikte nöbetçi olduğumuz bir akşam elimdeki iş listesi inanılmaz yoğunlukta idi. Kendisine “Ağabey, sabaha kadar çalışacağım ama

o kadar çok iş var ki belki yetişmez, sen çocuk katındaki falanca bebekle ilgili işlemi yapar mısın?” diye sordum. Yanıt olarak “Senin görevin, sen yapacaksın” dedi. Ben de aramızdaki yakınlığa güvenerek başka bir kıdemli asistana asla yapamayacağım şeyi yaptım, nöbetçi asistan kapısını sert şekilde kapatıp işlere koyuldum. Sıra çocuk katındaki bebeğe yapılacak işleme geldi. Kat hemşiresinden ilgili seti istedim, işlem yapacağım bebeği söyledim. “Doktor bey, sizin bölümden şişman bir doktor bey geldi, o işlemi yaptı” dedi. Kalbi her zaman rakik ve duyarlı ağabeyim zaten iş yoğunluğunu biliyordu, bana da acıdığı için dayanamayıp gelip yardımcı olmuş. Bu jestini hiç unutamam.

Cevdet ağabeyim özellikle güzel İngilizce konuşurdu. Ayrıca Arapça ve Farsça dillerine ait zengin kelime hazinesi vardı, bunları uygun şekilde kullanırdı. Gerek bu özellikleri ve diğer nitelikleriyle muhatapları nezdinde çok güven duygusu uyandırırdu. Hasta ve hasta yakınları da Cevdet Ağabey’in açıklamalarından çok

Soldan sağa: Cevdet Caner, Rifat Tokyay, Hüsnü Özek; Talas Amerikan Ortaokulu mezunu üç arkadaş

tatmin olurlardı. Bir hasta yakınına bilgi verirken “Hastanızın sarnıçlarında bir sorun olmuş” şeklinde söze başlayınca biraz gülümsedim, tuhaf geldi. Ancak beyin omurilik sıvısının beyinde üretildiği boşluğun Latince kökenli tıbbi adının ventrikül olması ve bu kelimenin tam Türkçe karşılığının sarnıç olması gerçeği Cevdet Ağabeyim tarafından, bu konuşmaya tanık olmuş bizlere, bir eğitim oldu.

Cevdet Ağabeyim beyin cerrahi ihtisası sonuna doğru Almanya ile temas etti ve bir hastaneden akseptans aldı. Bunun üzerine o zamanlar İzmir Caddesi’nde bulunan Alman Goethe Enstitüsü’nde dil kursuna başladı, ayrıca Almancası iyi olan bir doktor arkadaşımız da kendisine yardımcı oluyordu. Ben “Abi, sen tam Almanca bilmiyorsun, nasıl gideceksin?” diye takılmaktan kendini alamadım. O da “O kadar derslere gidiyoruz canım” dedi. Kursun sonunda yaşadığını gelip bölümde anlatmak gibi vahim bir hata yaptı. Kurs sonunda bir Alman hanım sözlü sınava almış ve “Dr. Bey şu andaki saati Almanca söyler misiniz?” demiş. Cevdet abim de “Almancası dilimin ucunda ama isterseniz İngilizce söyleyeyim” demiş. Hanım da bir kağıda “Orta derecede Almanca bilir” şeklinde yazıp kendisine vermiş. Abim kağıdı okuduktan sonra “Afedersiniz, orta dereceyi iyi derece olarak değiştirebilir misiniz?” demiş. Yanıtın ne olduğunu bilmiyoruz ama bunu bölümde anlattı. Son derece neşeli ve şakacı Kemal Benli ağabeyimiz konuyu o kadar karikatürize etti ki Cevdet ağabeyim her zamanki nezaketiyle “Kemalcim yeter artık” demek zorunda kaldı.

Beyin cerrahisi özellikle ekip işidir.

Hastayı birlikte değerlendirmek, ortak tedavi planı yapmak hele cerrahi girişim düşünülüyorsa bunun için mental ve fizik olarak çok iyi hazırlanmak gerekir. Cevdet ağabeyim önce o zamanki Batı Almanya’da, daha sonra Suudi Arabistan’da mesleğini çok başarılı şekilde sürdürdü. Yurda döndükten sonra Çengelköy’de aldıkları boğaz ve köprü manzaralı evlerini büyük bir zevkle revize edip döşediler ve bir gece misafirleri olmak zevkini sevgili eşi Hülya ile birlikte bana tattırdılar. Daha sonra çok yakın arkadaşlarım Aydın-Hülya Koç çifti ile beraber Caner ailesine bir ziyaret yapmıştık.

İstanbul’da değişik hastanelerde üst düzey yönetici ve beyin cerrahisi uzmanı olarak çalıştı. Daha sonra oğulları Tolga’nın yaşadığı New Orleans’a gittiler ve orada yaşamlarını sürdürdüler. Çağdaş teknolojinin nimetlerinden yararlanarak haberleşmeye mesajlar aracılığı ile devam ettik. Sınıf arkadaşım Hüsnü Özek bir sabah kara haberi verince şok oldum. Yaşamımdan çok önemli bir parçanın koptuğu duygusunu yaşadım. Buradaki sayfalara sığmayacak kadar çok değerli ortak anılarımızı yaşamım boyunca hafızamda canlı tutacağım.

Cevdet ağabeyime büyük bir topluluk eşliğinde 11 Ağustos 2025 Pazartesi günü İstanbul Beykoz’da Abdülvehhab Evvap Camii’nde (Halk arasında bilinen ismiyle Tekke Camii) kılınan ikinci namazından sonra Kanlıca Mezarlığı’nda veda ettik. Defin sonrası Kanlıca Mezarlığı bitişiğindeki Mihrabat korusunda okunan Kuran ve yapılan duadan sonra özellikle oğlu Tolga’nın yaptığı konuşma Cevdet

ağabeyimin onu tanıyan herkesin bildiği güzel huylarını, özelliklerini gözlerimizi yaşartacak şekilde dile getirdi.

Defin sonrası dua için Mihrabat korusuna arkadaşlarımla birlikte gittiğimde bir hanımefendi hemen yanıma gelerek elimi öpmeye çalıştı. O anda kendisini tanıyamadığımı itiraf etmeliyim. Hanımefendi 1996 yılında Başkent Üniversitesi’nde ameliyat ederek omuriliğinin boyun kısmından bir tümör çıkardığını hatırlatınca olayı tüm ayrıntılarıyla anımsadım. Kendisi İstanbul’da yaşıyordu ve birkaç

meslektaşına muayene olmuş, fikirlerini almıştı. Cevdet ağabeyime de danışmış ve ondan Ankara’ya gelerek bana ameliyat olması önerisini almıştı. Ameliyat iyi geçti ve herhangi bir sorun yaşamadık. Cevdet ağabeyim vefatıyla bile olaydan 29 yıl sonra arada hiçbir iletişim olmamasına karşın hanımefendinin beni tanımasına, eşi ile tanıştırap çok duygulu sohbet yapmamıza neden olmuştu.

Ruhun şad, mekanın cennet olsun sevgili iyi kalpli, güzel huylu ağabeyim.

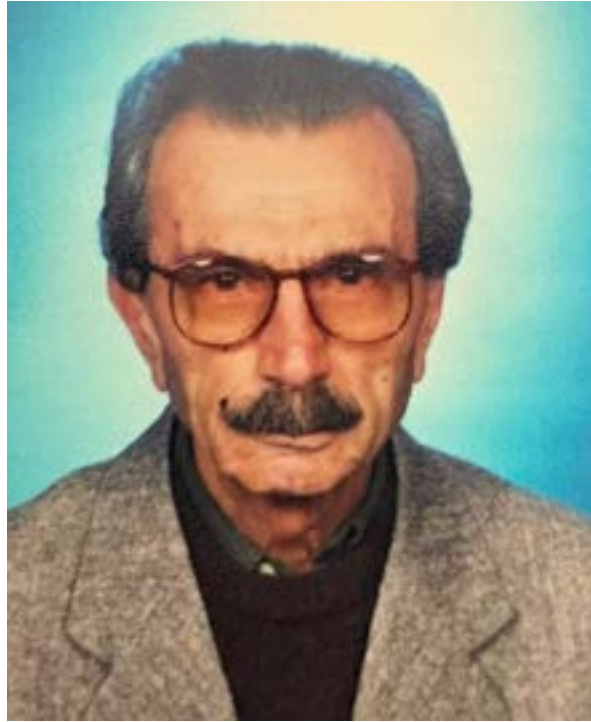
TAC '68 Dr. M.Nur Altınörs

Sami Işıksal’ın ardından

Sami Hoca’nın öğretmenliğinin son gününde okulda çekilen fotoğrafı.

Mehmet Hadi İlbaş'ın ardından

Mehmet Hadi İlbaş'ın özgeçmişi:

Mehmet Hadi İlbaş, 1926 yılında Yozgat'ın Çandır ilçesinde doğmuş Türk hukukçu, gazeteci, yazar ve kooperatifçidir. İlkokulu Çandır'da tamamladıktan sonra Talas Amerikan Koleji'nde eğitimine devam etmiş ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuştur. Daha sonra Napoli Ekonomik Kalkınma Enstitüsü'nde eğitim almıştır.

Yazan: Devrim İlbaş

1956 yılından itibaren çeşitli gazetelerde ve dergilerde yöneticilik ve köşe yazarlığı yapmıştır. Edebiyat alanında da eserler veren İlbaş'ın "Bir Avuç Sevgi" adlı bir öykü kitabı bulunmaktadır. Ayrıca Saksağanın Ettikleri, Ak Güvercinler Ölmesin, Çağlara Sığmayan Atatürk'ten Düşünceler gibi eserleriyle Öğretme Sanatı (çeviri eseri), Industrialization Problems of Turkey (Türkiye'nin Sanayileşme Sorunları) ve Türk Tarımının Sorunları gibi kitapları da mevcuttur.

İş hayatında devlet ve özel sektörde çeşitli görevlerde bulunmuş, sendika genel başkanlığı yapmıştır.

Ankara Ticaret ve Sanayi Odasında Dış Münasebetler Şefliği, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinde müşavirlik, sendika genel başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. 1965 yılında kuruluşuna ön ayak olduğu Çandır

Kalkınma Kooperatifi ile Köy Kalkınma Kooperatifleri Merkez Birliği (Köy-Koop) genel başkanlıklarını yapmıştır.

3.000 ortaklı Çandır Kalkınma Kooperatifi'nin başkanlığına seçilmiş ve bu görevi 30 yıl boyunca aralıksız sürdürmüştür. Ayrıca, Gaziantep'teki tarım satış kooperatifleri birliklerinin genel müdürlüğünü yapmış; Kayseri-Yozgat Köy-Koop Merkez birliklerinde başkan yardımcılığı ve genel başkanlık görevlerinde bulunmuştur.

30 Temmuz 2025'te vefat eden İlbaş, memleketi Çandır Yozgat'a defnedilmiştir.

Babam Mehmet Hadi İlbaş'ı anmak için 17 Ağustos 2025 Pazar günü saat 12.00'de bir araya geldik. Onun güzel anılarını birlikte paylaştık ve sevgimizi yaşattık. Anma töreninden paylaşımlar: Oğlum Alper İlbaş'ın (2003 doğumlu, TOBB

ETÜ Hukuk öğrencisi) konuşmasının metni: "Saygıdeğer misafirler, değerli büyüklerim, kıymetli dostlar, Bugün burada, sadece bir büyüğümüzü değil; bir fikir adamını, bir dava insanını, bir aile çınarını anmak için toplandık. Mehmet Hadi İlbaş... Bizim için sadece bir isim, bir fotoğraf ya da bir geçmiş değil; aynı zamanda yaşanmışlıkların, öğütlerin, emeğin ve sevginin ta kendisiydi.

O, bana ilham olan hukukçu kimliğinin yanında üretmenin değerine inanmış bir kooperatifçiydi. Sadece toprakla değil, insanla da birlikte çalışmanın ne demek olduğunu biz ondan öğrendik. O, kalemını eline aldığı anda sadece yazmaz, yüreğini de sayfalara işlerdi. "Bir Avuç Sevgi" diyerek ne kadar büyük bir hazineye sahip olduğumuzu bize gösterdi.

Ama bizim için Hadi İlbaş, en çok da bir aile büyüğüydü. Sadece kütüphanelerine değil, kalbimize de izler bırakan, sofrada her lokmanın kıymetini bilen, çocuklarının gözlerine sevgiyi, torunlarının ellerine geleceği bırakan bir insandı. O bizim rehberimizdi; sadece ne yapılması gerektiğini değil, nasıl yaşanması gerektiğini de öğretti.

Bu anma töreninde onun bize bıraktığı en kıymetli mirası hatırlıyoruz: Dürüstlük, çalışkanlık, memleket sevgisi ve insan onuruna duyduğu derin saygı.

Hadi dedemiz artık aramızda değil ama onun sesi bizde bir iç ses, onun sözü bizde bir yol işareti, onun gülüşü bizde bir hatıra olarak hep yaşayacak.

Onun torunu olmak bizim için bir gurur. Onun ailesi olmak ise bir sorumluluk.

Hadi İlbaş'ın en genç torunu olarak; ailemizin en büyüğünü sevgi, saygı ve minnetle anıyorum. Ruhu şad olsun."

Talas Amerikan Koleji mezunu dostları da onu bu anlamı günde yalnız bırakmadılar.

Talas'a okumaya geldiğinde (1937), Kayseri'de, ilk defa elektrikli şehir aydınlatması ile tanışan babam, o günü

andığında, şunları söyledi biz çocuklarına: "O gün, ilk defa aydınlatma ile tanıştım. Fakat, asıl aydınlanmayı, Talas Amerikan Koleji'ne borçluyum."

Nurlar içinde yatsın.